

Poština plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

92 / XVII, januar–februar 2015

Glasilo občine Sodražica

VSEBINA

- 3 **ŽUPANOVA STRAN**
Občine in varčevanje
- 4 **AKTUALNO**
Gospodarstvo v naši občini
Zimsko vzdrževanje cest in mi
- 7 **STARŠEM**
Tudi starši imamo pravice
- 8 **ŠOLA**
Osnovnošolski Prešernovi
nagrajenci
Novice s Svetega Gregorja
Kako so praznovali najmlajši
- 12 **ZGODBA Z NASLOVNICE**
Nataša in njen kruh
- 14 **KRESNIČKA**
Leto obletnic
Samostojni in v novi zasedbi
- 16 **UPOKOJENCI**
Kaj počnejo in načrtujejo?
Dobrodelno obiskovanje
ostarelih
- 18 **ŠEDRŽANKE**
Ženski izbor receptov
- 19 **MKS**
Za njimi že deseta Mineštra
Novi klubski prostori
- 20 **ŠPORT**
Imamo izjemne plavalce
- 21 **OD TU IN TAM**
Zborček z Nove Štifte na izletu
Križanka
- 23 **NOVIČKE IZ KNJIŽNICE**
Branje za vsakokus

Foto na naslovnici: Nataša Đurič

Dober dan, življenje

Piše: Nina Pirc Vovčko

Pogosto se mi dogaja, da sem na moč zasedena. Toliko reči je treba postoriti, urediti, odključati! Brez sape divjam sem ter tja, kot mi narekuje ura, in Bog ne daj, da pride vmes kaj ali kdo nenapovedan. Ustavim se šele zvečer, ko se mi oči kar same zaprejo pred kakšnim zaslonom ali morda pred knjigo, če nisem slučajno zaspala že med pravljico za lahko noč. In nekje vmes med letnimi časi in prazniki, otroškimi vriščem, računalnikom, kockami, pralnim strojem in kakšno kavo, ki me spravi nazaj v tek, se mi dogaja tisto, čemur pravimo: življenje.

Filozofsko obarvano vprašanje, tudi religiozno, če hočete, pa vendar mi niti en sam dan ne da miru: Kje je tukaj smisel mojega, da, prav mojega, življenja? V urnikih in dolžnostih? V moji družini? V kupu predmetov, ki jih posedujem? Morda v dosežkih, pohvalah, nagradah? Odgovor se mi prične razkrivati, ko me neka strastna nuja povleče ven, pod milo nebo, na travnike in v naš prostrani gozd. Ko se brez besed ustavim v trenutku in samo opazujem vse, kar je živo. Tedaj name neslišno kot metulj sede misel, da je življenje nad vsemi urniki in dejavnostmi, nad vsemi človeškimi iznajdbami, pravili in zapovedmi. Da je življenje nekaj silnega in očarljivega. Da je točno tako, kot v pesmi pripoveduje modri stari Tone Pavček:

*Življenje, veliko, visoko večno,
kličem ti: Dober dan!
in ti ponujam roko za srečno
skupno vandranje kdove kam.*

Odeti v to misel lahko stopam drugače skozi moj vsakdan. Namesto v nenehnem boju, siljenju in priganjanju lahko življenje in jaz vandrava z roko v roki kot prijatelja in zaveznika. Ko mu v resnici prisluhnem, zaznam nove možnosti in izbire, odkrijem prej neznan pot, srečam nove ljudi (ali tudi stare na nov način ☺) in najdem vedno več trenutkov, ko lahko – hvaležno in skromno – smiselno živim od današnjega do jutrišnjega dne. Pred računalnikom, med kockami ali pač kje drugje.

P. s.: Ko boste polistali novi Suhorobar, boste videli, da se je od zadnje, decembrske številke do danes dogajalo marsikaj. Božična toplina je pospremila prestop v novo leto, nekoliko zatišni januar je nudil zavetje za razmislek, kako želimo prehoditi 2015, zasneženi in kulturni februar nas je pričel odpirati v svet in v marec, ko se počasi prebujajo narava in mi z njo. Naučite se življenja, o katerem pričuje sveže natisnjeni papir, še bolj pa tistega, ki se razprostira pred vami na vaših poteh. Srečno!

NASLEDNJI SUHOROBAR

Rok za oddajo gradiva je **3. april 2015**. Gradivo, predloge in vprašanja nam lahko pošljete na naslov: suhorobar@gmail.com

Navodilo za oddajo prispevkov:

- Besedila naj bodo v formatu .doc oziroma .docx, fotografije v formatu .jpg z dodanimi komentarji. Prosimo, da navedete tako avtorja prispevka kot avtorja fotografij.
- Identičnih prispevkov, ki so bili že objavljeni oz. so namenjeni za objavo v drugih medijih, ki pokrivajo območje občine Sodražica, ne bomo objavili.
- Pri prispelem gradivu si pridržujemo pravico do krajšanja in drugih uredniških popravkov.

Občine in varčevanje

Piše: Blaž Milavec, župan

Naša država stopa že v osmo leto gospodarske krize. Če je začetek tega obdobja najbolj prizadel samo gospodarstvo in druge ekonomske dejavnike, pa danes pod večji udar postavlja javni sektor. V okviru ukrepov reševanja države iz krize zaseda posebno mesto varčevanje oziroma zmanjševanje odhodkov celotnega javnega sektorja, kar se predstavlja kot uravnoteženje proračuna države in posledično tudi ostalih treh (vrst) javnih blagajn (ZPIZ, ZZZS, proračuni občin) v državi. V duhu starega pregovora, če je vojna, je vojna za vse, tudi občine že nekaj let dobivajo ustrezno manj sredstev za delovanje lokalne samouprave in lokalnih investicij. Tako so na podlagi ukrepov uravnoteženja proračuna oziroma varčevanja bila znižana sredstva za občine za dobrih 20 % od zakonsko določenih. Letos pa se ta sredstva na podlagi sporazuma med reprezentativnimi združenji občin (Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije) in vlado še dodatno znižujejo. Dogovor o višini povprečnine za leto 2015 določa obdobja od januarja do konca junija, ko naj bi se povprečnina (na podlagi katere se odmeri delež odstopljene dohodnine občinam) znižala z lanskim 536 evrov na 525 ter obdobje od julija do konca leta, ko naj bi se še dodatno znižala na 500,86 evrov. To v primeru naše občine pomeni znižanje odstopljene dohodnine na letni ravni z 1.410.450 evrov, kolikor jih je prejela Občina Sodražica v letu 2014 na 1.251.751 evrov sicer z dodatno finančno izravnavo v višini 108.693 evrov. Tako bo s tega naslova občinski proračun prejel dobrih petdeset tisoč evrov manj kot preteklo leto.

Same številke verjetne niso vedno dovolj za razumevanje problematike. Potrebno je vedeti, kaj predstavljajo ta sredstva. V občinskem proračunu predstavlja dohodnina glavni vir sredstev, saj v povprečju predstavlja več kot 80 % tekočih prihodkov. Iz teh prihodkov se financira celotna dejavnost ne le občine v ožjem smislu (občinski organi, občinska uprava, vzdrževanje cest in zimska služba, vzdrževanje občinskih objektov, prireditve itd.), ampak tudi transferji, kjer posamezni posredni proračunski uporabniki (javni zavodi, podjetja, druge javne službe in ustanove) izvajajo svoje javne službe (osnovna šola v določenem

delu, vrtci, domovi za ostarele, zavodi za invalide, nega na domu, zdravstveni dom v določenem delu, Knjižnica Miklova hiša, razvojni centri) ali pa preko programov drugih organizacij (društva, ki delujejo na področju kulture, športa, upokojeincev, mladine, humanitarnem področju, veterani, gasilska zveza in društva itd.). V tem sklopu se načrtujejo tudi sredstva za izvajanje določenih socialnih programov posameznikom oziroma skupinam (plačilo različnih socialnih pravic, zavarovanj za nezaposlene, subvencije za socialne najemnine, prispevki za novorojenčke, zaščita zapuščenih živali in subvencioniranje veterinarskih posegov itd.).

Glede na to, da ta sredstva predstavljajo hrbtenico občinskih financ, iz katerih se financirajo vse te dejavnosti, pomeni njihovo nadaljnje zmanjševanje resno težavo pri zagotavljanju ustreznih ravni in kakovosti lokalnih služb in lokalne samouprave kot take. Dejstvo je, da država v krizi in da še ni izšla iz nje. Dejstvo je, da je javni sektor finančno prezahteven za realni davčni izplen (da o nezakonitih odlivih sploh ne govorim). Ukrepi države, ki del tega bremena prenaša na občine, so zato pričakovani in do določene mere tudi razumljivi. Vendar pa ni upravičljivo, da se na določenih področjih zmanjšujejo sredstva bistveno bolj kot na drugih. Četudi določeni mediji želijo prikazati

lokalno samoupravo kot zelo potrošen sistem, je potrebno presojati dejstva v primerjavi z drugimi deželami. Končno smo tudi člani Evropske unije. Dejstvo je, da se v državah EU povprečno daje (procentualno, nanašajoč se na delež v nacionalnih proračunih) vsaj še enkrat več sredstev lokalni samoupravi kot pri nas. Dejstvo je na drugi strani, da je povprečna evropska občina polovico manjša, torej tudi obseg pristojnosti ni večji od naših. Tako lahko zaključimo, da za razliko od javne uprave nasploh ali posameznih področjih pri nas, ki porabijo več sredstev kot primerljiva v drugih evropskih državah, lokalna samouprava v Sloveniji oziroma konkretno občine prispevajo bistveno več k varčevanju kot marsikatero drugo področje javnega sektorja. Če ob tem vemo tudi, da so investicije občin v preteklih letih prispevale h gospodarski rasti skoraj toliko kot država in zasebni sektor skupaj, vidimo, da so občine tudi bistveno pripomogle k polnjenju (vračanju denarja z obogatitvijo evropskih sredstev) državnega proračuna. O teh dejstvih pač na državni ravni ne govorijo radi. Enako tudi ne mediji na nacionalni ravni. Z ukinjanjem ali združevanjem občin bi verjetno bil statističen rezultat podoben, samo naši in drugi kraji izven večjih centrov ne bi imeli od tega nič ali skoraj nič. To so vsa dejstva in vsa filozofija okrog prevelike potrošljivosti občin in sistema lokalne samouprave, kot je veljaven sedaj.

Demografska statistika

Pripravila: Petra Marn; foto: internet

Lani se je rodilo 31 otrok oz. 12 več kot v letu 2013. Rodilo se je 19 deklic in 12 dečkov. Če pogledamo število rojstev po mesecih, ugotovimo, da se je pet otrok rodilo septembra in novembra, štirje julija, po trije marca, aprila, maja in oktobra, dva avgusta in po en februarja, junija in decembra.

Tako imamo 16 prvorojencev (7 deklic in 9 dečkov), 7 drugorojenih (6 deklic in 1 deček), 5 tretjerojenih (3 deklice in dva dečka) ter 2 četrtojenih in 1 petorojeno deklico.

Podatki po vaseh pokažejo, da je bilo 14 otrok rojenih v Sodražici, 5 v Zamostcu, po 2 v Žimaricah in Ravnem Dolu, po eden pa v Globeli, na Novi Štifti, v Petrinicah, Podklancu, Jelovcu, na Vinicah, v Lipovšici in Kržetih.

Objavljamo imena otrok, katerih starši so dovolili objavo v Suhorobarju. Starši so deklice poimenovali: Aleksandra, Ema, Evelin, Eva, Hana, Kamila Maria, Melina, Nadja Katarina, Sofija, Taja, Tara, Vita, Zala, Žana, dečke pa: Aljaž, Fran, Maj, Maks, Mark, Tine in Tristan; imeni Sara in Žan pa se v letu 2014 pojavita dvakrat.

Hvala članicam Društva upokojeincev Sodražica, ki so novorojencem spletile copatke.

Občina Sodražica pripravlja spremembe in dopolnitve Občinskega prostorskega načrta (OPN). Namen postopka je prenoviti določila odloka, ki govorijo o strateških razvojnih smereh v prostoru v skladu z današnjim gledanjem in izraženimi potrebami. Podredno pa je namen postopka tudi osvežiti druga določila splošnega in izvedbenega dela odloka upoštevajoč potrebe posameznih dejavnikov v prostoru.

Glede na to, da gre za pripravo dokumenta, ki bo narekoval, uokvirjal in določal poglobljene prostorske usmeritve v naslednjem desetletju, želimo, da se vaše razvojne potrebe in interesi čim bolj ciljno in učinkovito vključijo v načrtovanje nadaljnjega prostorskega razvoja občine, zato vas vabimo na:

DELAVNICO
z naslovom **SODRAŽICA IN NJEN**
PROSTOR ZA NASLEDNJE DESETLETJE,
v četrtek, 12. 3. 2015, v sejni sobi Občine
Sodražica, z začetkom ob 18. uri.

V prvem delu delavnice bodo predstavljene strateške usmeritve za razvoj različnih območij oz. površin za razvoj različnih dejavnosti v občini, osnovane na dosedanjih planskih usmeritvah in aktualnih podatkih izraženih interesov in potreb. V drugem delu bo organizirana vodena razprava o omejitvah in razvojnih možnostih, ki jih zaznavate v veljavnem OPN in o možnostih za izboljšanje določil tega prostorskega planskega akta. Cilj razprave je zbrati čim več konkretnih predlogov za načrtovanje tudi drugih ukrepov, s katerimi bi na lokalnem nivoju lahko pripomogli k usmerjenemu in po drugi strani celostnemu prostorskemu razvoju.

Vaše aktivno sodelovanje pri pripravi novele OPN bo pomemben prispevek pri (prostorskem) načrtovanju prihodnosti!

Vljudno vabljeni!

Zaradi učinkovitejše izvedbe delavnice bo udeležba mogoča le na podlagi predhodne potrditve udeležbe.

Zadnji rok za prijavo je 10. 2. 2015 do 15. ure
na e-naslov: obcina@sodrazica.si ali na telefonsko številko
01/836 60 75 (Petra Marn).

NAJAVA JAVNIH RAZPISOV

Občina Sodražica obvešča, da bodo na spletni strani www.sodrazica.si ter na oglasni deski Občine Sodražica predvidoma 10. marca 2015 objavljeni javni razpisi za sofinanciranje:

- programov športa v Občini Sodražica za leto 2015,
- programov ljubiteljske kulturne dejavnosti v Občini Sodražica za leto 2015,
- drugih društvenih dejavnosti v Občini Sodražica za leto 2015,
- pokroviteljstva Občine Sodražica za leto 2015.

Priznanja GZS za najboljše inovacije 2014–2015 – priložnost za promocijo in razvoj lokalnega podjetništva

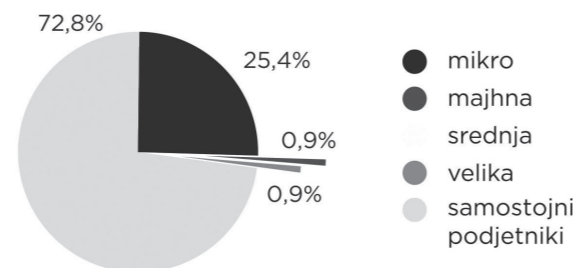
Zbornica osrednjeslovenske regije

GZS-Zbornica osrednjeslovenske regije, katere del je občina Sodražica, tudi letos nadaljuje s projektom Podelitve priznanj in diplom inovacijam v regiji. Ključni namen projekta je uveljavljanje in spodbujanje inovacijske dejavnosti kot gibal trajnostnega razvoja gospodarstva in pospeševanja podjetništva. GZS ZOR tako objavlja RAZPIS ZA ZBIRANJE PRIJAV ZA PODELITEV PRIZNANJ IN DIPLOM INOVACIJAM NA OBMOČJU GZS-ZBORNICE OSREDNJESLOVNEKSE REGIJE ZA LETO 2014–2015.

Pravico do prijave imajo vse gospodarske družbe, podjetja, samostojni podjetniki posamezniki, samostojni inovatorji in drugi poslovni subjekti.

Več informacij o podrobnostih razpisa najdete na: <http://www.gzs.si/slo/60443> in http://www.gzs.si/slo/regije/zbornica_osrednjeslovenske_regije ter po telefonu 01 589 81 74.

Gospodarska struktura v občini Sodražica

Vir: Kapos GZS 2014, baza Zaključnih računov AJPEs

Število gospodarskih subjektov in zaposlenih na območju občine Sodražice od leta 2008 počasi, a vendarle, narašča. Raste število gospodarskih družb, število samostojnih podjetnikov pa stagnira. Po strukturi močno prevladujejo mikro podjetja in samostojni podjetniki, saj več kot 98 % vseh poslovnih subjektov (gospodarske družbe in samostojni podjetniki) v občini zaposluje manj kot 10 oseb. Med 114 poslovnimi subjekti jih kar 69,3 % posluje na področju predelovalnih dejavnosti (33,3 %), gradbeništva (15,8 %) in trgovine (20,3 %). Gospodarske družbe, ki izvažajo, prispevajo pomemben delež prihodkov lokalnega gospodarstva, družbe izvoznice pa zaposlujejo skoraj 50 % vseh zaposlenih v gospodarskih družbah v občini.

Dolžnosti lastnikov zemljišč ob kategoriziranih cestah v času zimskega vzdrževanja cest

Pripravi: Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Dobropolje, Loški Potok, Ribnica, Sodražica in Velike Lašče

Radi bi vam predstavili nekaj najpogostejših kršitev cestnoprometnih predpisov v zimskem času, ko imamo vsi obilico dela z odmetavanjem in odstranjevanjem snega. Te kršitve nekateri lastniki zemljišč ob javnih cestah počnejo zaradi nepoznavanja ali slabega poznavanja predpisov, spet drugi predvsem z namenom, da bi, kot sami pravijo, na ta način zavarovali svojo lastnino ob cesti. Z njimi se v tem času srečujemo inšpektorji za ceste, policija, občinsko redarstvo, upravljavci cest, še posebej pa izvajalci rednega vzdrževanja javnih cest.

V praksi se tako pogosto dogaja, da posamezni lastniki zemljišč ob cesti sneg s svojih dvorišč in dovoznih poti narinejo ob cesto ali celo na cesto ali pločnik, češ, saj bo sneg zimska služba že odrinila drugam. To je tako ali tako njihova naloga in za to tudi plačujemo cestne dajatve. Zakon pravi drugače. V času sneženja je izvajalec zimske službe dolžan zagotavljati vsaj minimalno prevoznost cest, pri čemer se pluzenje in prevoznost cest zagotavlja glede na prioritetni vrsti red. Najprej se pluzijo glavne ceste, sledijo jim regionalne, nato so na vrsti lokalne ceste ter kot zadnje kategorizirane javne poti. Sneg se vedno pluzi od ceste višje kategorije proti cestam nižje kategorije. Individualni priključki, dovozi na zasebna dvorišča ter pristopi do zemljišč in objektov se na javno cesto »priključujejo«, zato so v primerjavi z javno cesto »v podrejenem položaju«. Tej ugotovitvi sledi tudi veljavna zakonodaja. Zakon o cestah (Ur.l. RS št. 109/10, 48/12, 36/14; v nadaljevanju ZCes-1) v 5. členu določa, da je prepovedano izvajati ali opustiti kakršna koli dela na javni cesti, na zemljiščih ali na objektih ob javni cesti, ki bi lahko škodovala cesti ali ogrožala, ovirala ali zmanjšala varnost prometa na njej. V drugem odstavku tega člena je določeno, da je še zlasti prepovedano na cestišču javne ceste razsipati sipek material (torej tudi metati sneg nanjo), razen posipnih materialov v času izvajanja zimske službe, nanašati blato na cesto, ali cesto kako drugače onesnaževati ter puščati sneg ali led, ki pade ali zdrsne na cesto. Za posameznika, ki ravna v nasprotju s to zakonsko določbo, je zagrožena tudi globa v znesku 1.000 evrov.

Dalje 19. člen ZCes-1 posebej ureja obveznosti lastnikov zemljišč ob javni cesti, in sicer da so lastniki zemljišč ob cesti dolžni na svojem zemljišču dopustiti vse posege, ki so nujno potrebni za nemoteno uporabo javne ceste, zlasti pa so dolžni dopustiti odlaganje snega na njihovo zemljišče, če se jim s tem ne povzroča škoda in če snega ni mogoče odlagati v okviru cestnega sveta. Lastnika zemljišča, ki ne dovoli ali ovira odlaganje snega s ceste na svoje zemljišče, se lahko kaznuje z globo 500 evrov.

Lastniki zemljišč ob cesti, ki sneg iz svojih dvorišč in individualnih dovozov ali dostopov odlagajo v kupe ob cesti ali pa ga narinejo ob rob ceste v prepričanju, da je zimska služba dolžna te kupe snega iz roba ceste očistiti ter jih odpeljati drugam, ravnajo v nasprotju s 97. ter 98. členom ZCes-1. V 97. členu ZCes-1 je določeno, da je ob občinski cesti tako imenovani varovalni pas, ki je namenjen varovanju ceste, varnosti udeležencev v prometu ter tudi nemotenemu izvajanju rednih vzdrževalnih in drugih

del. Širina varovalnega pasu ob cesti je odvisna od kategorije ceste in znaša vsaj 2 m ali več. Raba prostora v varovalnem pasu ceste je omejena, ne glede na lastništvo zemljišča, na katerem se varovalni pas ceste nahaja, posegi v ta prostor pa so dovoljeni le s soglasjem upravljavca občinske ceste, torej občine. Posameznik, ki v varovalnem pasu občinske ceste brez soglasja upravljavca ceste odlaga sneg ali izvaja kakršna koli druga dela, je lahko že samo zaradi tega, ker to počne brez soglasja upravljavca, kaznovan z globo 200 evrov.

Če je lastnik zemljišča ob cesti kup snega nametal na priključku njegove dovozne poti do ceste, pa čeprav je to sneg, ki je bil na njegovo dvorišče ali dovozno pot odrinjen z javne ceste, ravna v nasprotju z 98. členom ZCes-1. Ta namreč določa, da v območju cestnih priključkov na občinsko cesto ni dovoljeno storiti ničesar, kar bi lahko oviralo preglednost s priključka na javno cesto. Posameznik, ki je kup snega na mestu priključka nametal tako, da ovira preglednost ter je s tem povzročil nevarno vključevanje v promet iz priključka na javno cesto, se lahko kaznuje z globo 500 evrov.

Osnovni namen teh zakonskih določb pa ni v kaznovanju posameznikov, ki imajo to nesrečo, da je njihova lastnina ob javnih cestah. Pravilno ravnanje lastnika zemljišča ob cesti je v prvi vrsti namenjeno njegovi lastni varnosti, ko se bo s svojega dvorišča vključeval v promet na javno cesto. Namen teh zakonskih določb je splošna varnost vseh udeležencev v prometu, saj udeleženec v prometni nesreči praviloma nikoli ni samo povzročitelj nesreče. S pravilnim ravnanjem boste kot lastnik zemljišča ob cesti prispevali k svoji varnosti in k večji varnosti vseh udeležencev v prometu. In ne nazadnje boste s tem, ko boste odstranili sneg, ki je bil v času pluzenja s ceste odrinjen ali narinjen na vaše zemljišče ob cesti ali na vašo dovozno pot ter ga na svojem zemljišču odložili čim dlje stran od ceste, tudi bistveno pripomogli k čim bolj učinkovitemu izvajanju zimske službe na javnih cestah. Na ta način boste zagotovili dovolj prostora za odlaganje snega, ki je v času sneženja padel na cesto, izvajalec vzdrževanja ceste bo tako lahko hitreje spluzil cesto ter s tem zagotovil njeno prevoznost. S tem, ko bo izvajalec hitreje opravil svoje delo na cestah višje kategorije, pa bo lahko prej začel tudi z zagotavljanjem prevoznosti kategoriziranih javnih poti, ki so na vrsti kot zadnje.

Pri vašem ravnanju, ko boste kot dober lastnik zemljišča odstranjevali sneg stran od ceste, se tudi ne gre ozirati na početje ostalih sosedov. Za tiste, ki bodo ravnali v nasprotju z opisanimi zakonskimi določbami, bomo poskrbeli za to pristojne inšpekcijske službe, policija in občinsko redarstvo.

Kopnenje pričakovanj

Piše: Jože Tanko, poslanec SDS

Do zdaj nam je bilo nekoliko prizaneseno z mrazom in snegom in zima bo, kot kaže, šele ta mesec pokazala svoj pravi zimski obraz. Toda vreme se bo slej ko prej otapljalo in snežne ovire, ki zaustavijo veliko aktivnosti, bodo izginile same po sebi. Kljub temu pa vročih tem ne zmanjka. Ne na lokalni ne na državni ravni.

Eno najpomembnejših opravil, ki je pred župani, je priprava proračuna za letošnje leto. Imajo težavno nalogo, saj so »županski« predstavniki v pogajanjih z vlado pristali tako na veliko znižanje t. i. povprečnine kakor tudi na zmanjšanje sredstev za sofinanciranje projektov. To pomeni, da bo prišlo do precejšnjega upada investicij v občinah, saj bo šel praktično ves denar občin za pokrivanje obveznih oz. fiksnih stroškov. Ob tem pa tisti, ki jemljejo občinam denar, venomer ponavljajo, da občine ne morejo preživeti z lastnimi viri. Seveda ne morejo preživeti, če jim jemlješ. Je pa to zmanjšanje sredstev tiha napoved reforme lokalne samouprave, ki bo posledično pripeljala do zmanjšanja števila občin.

Vlada pa ni tako zagnana, da bi zmanjševala stroške pri sebi. Ne da bi se kaj veliko spraševala o njihovi potrebnosti ali umestnosti, ohranja nedotaknjene številne urade, komisije, agencije ..., več kot 200 jih je, od katerih je veliko takih, ki ne prinašajo prav nobene dodane vrednosti. Prav tako vlada dopušča številne nepotrebne pogodbe za pisanje raznih aktov, nalaga še dodatne preverbe že odobrenih projektov, ustvarja nove obrazce itd., s čimer skuša vzbuditi vtis, da je zelo natančna in dosledna. V resnici pa se s tem izogiba reševanju in urejanju velikih in pomembnih zadev.

Eno takih je področje pravosodja, kjer z vsakim dnem prihajajo na dan nove nepravilnosti in nezakonitosti. Ne samo, da se proti nekaterim osumljencem zadeve že leta ne premaknejo z mrtve točke, druge pa se s procesira že po nekaj tednih, ali da je več sodnikov v sodbah kršilo človekove pravice, kar je razvidno iz

razveljavitev na instancah, zadnje čase prihajajo na dan podatki, da se je goljufalo tudi pri dodeljevanju sodnih spisov sodnikom. Za več primerov je dokumentirano, da se je s spisi rokovalo tako, da jih niso dobili v roke tisti sodniki, ki bi jih po pravilih morali, ampak se je postopek dodeljevanja spisov prirejal tako, da so jih dobili vnaprej izbrani sodniki. To pomeni, da se sojenje ni izpeljalo zakonito in objektivno, ampak prirejeno. Kar je velik škandal. Eden takih primerov je tudi Patria.

V poslanski skupini SDS smo te dni gradivo z dokazili vložili v zakonodajni postopek in prav zanimivo bo videti, kako bodo ravnali vlada in druge poslanske skupine, saj so vse izrazito zagovarjale pravila pravne države. Take nezakonitosti ni mogoče pokriti z neresnimi izjavami oblastnikov. Eno takih si je privoščil minister za pravosodje Goran Klemenčič, ki je zavestno kršitev zakona, ki sta si jo privoščila generalni državni tožilec Zdenko Fišer in nekdanji minister za pravosodje Aleš Zalar, ko sta nezakonito zaposlila Boštjana Škrleca pospremil z besedami, da je bila nezakonitost z novim postopkom sanirana. Mimogrede, nezakonitost je ugotovilo Upravno sodišče v Ljubljani, v »sanacijskem« postopku pa je bil Škrlec ponovno imenovan na funkcijo. Sicer pa, zakaj ne bi tudi drugim omogočili, da bi na tak način lahko popravljali storjene nezakonitosti.

Ob tem pa ne moremo prezreti, da Fišer za potrebe odrejenega inšpekcijskega nadzora noče niti izročiti dokumentacije o primeru Škrlec. Minister Klemenčič pa nič.

Poslanska pisarna v marcu: v ponedeljek, 9. marca, in v ponedeljek, 16. marca 2015, obakrat med 10.30 in 11.30 v prostorih Občine Sodražica.

Zakaj potrebujemo potem neke etične standarde, če predstojnik tožilec, ki »poganjajo« procese obtožb proti kršiteljem zakonov, sam krši zakone in akte in se poživlja na sodbe sodišč in inšpekcije. Kot da zanj pravila pravne države ne veljajo.

Že iz tega primera se vidi, da vlada Mira Cerarja ne ukrepa in vodi politiko dvojnih meril. Ena veljajo za posvečene, druga pa za ostale. Velike napake se lahko »sanirajo«, za malenkosti pa ti naložijo visoke denarne ali zaporne kazni.

Pričakovanja, da bo s Cerarjem začela bolje delovati pravna kultura in pravna država, hitro kopnijo.

Tehnični pripomočki in prilagoditev vozila za invalide

Pripravil: Primož Bučan, načelnik Upravne enote Ribnica

Z uveljavitvijo Pravilnika o tehničnih pripomočkih in prilagoditvi vozila oktobra 2014 so se v praksi pričele udeležati določbe Zakona o izenačevanju možnosti invalidov (ZIMI).

Zakon daje pravico do brezplačnih ali vsaj pretežno sofinanciranih tehničnih pripomočkov in prilagoditev vozil.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti

- sofinancira tehnične pripomočke za invalide s senzornimi okvarami (gluhi, naglušni, slepi, slabovidni in gluhoslepi),
- sofinancira prilagoditev vozila gibalno oviranim invalidom, ki sicer vozijo sami ali so sopotniki.

Ne gre za pripomočke, ki jih invalidi lahko uveljavljajo pri zdravstveni zavarovalnici (npr. proteze udov, invalidski voziček, slušni aparat, bela palica za slepe), ampak gre za pripomočke, ki so namenjeni večji socialni vključenosti invalidov v družbo. Taki pripomočki so npr.: elektronska varuška, svetlobni hišni zvonec z alarmom, govoreča zapestna ura, govoreči kalkulator ...

Gibalno ovirani invalidi, ki so doslej prilagoditev vozila v celoti financirali sami, so upravičeni do ene od oblik prilagoditev vozila: ročno upravljanje zavore, plina in sklopke, dvigalo za vstop invalida v avto, elektronsko upravljanje vozila z upravljalno ročico.

Na kakšen način invalid lahko uveljavlja pravico do tehničnega pripomočka ali prilagoditve vozila?

Oseba - invalid na Upravni enoti vloži vlogo, ki ji priloži ustrezno dokumentacijo, ki izkazuje vrsto in stopnjo invalidnosti. Upravna enota izda odločbo in vrednotnico. Vrednotnica velja kot plačilno sredstvo, saj jo oseba predloži dobavitelju tehničnih pripomočkov.

Več informacij lahko dobite na Upravni enoti Ribnica ali na spletni strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Močni starši, stabilni otroci Predavanje psihoterapevta Mihe Kramlija

Piše: Meta Hribar, foto: internet

V torek, 3. 2. 2015, so bili starši otrok iz vrtca in šole vabljeni na predavanje psihoterapevta Mihe Kramlija z naslovom Močni starši, stabilni otroci in pomen vzgojne enotnosti staršev. Miha Kramli je terapevt in vodja Centra za zdravljenje odvisnosti v Novi Gorici. S predavanji po Sloveniji starše uči razumevanja svojih otrok in odgovornosti.

Predavatelj je izpostavil, da otroci potrebujejo in zahtevajo miselno enotnost staršev o pomembnih življenjskih stvareh, kot so razporejanje časa, prijatelj, obveznosti, ki jih je potrebno izpolniti. Če sta starša enotna, otroku preprečita izsiljevanje. Dokazeta mu, da sta močna in trdno stojita za svojimi stališči. Otrok se ob tem počuti varnega in sam ob tem postaja stabilna osebnost.

Pri vzgoji je zelo pomemben nadzor staršev.

Ob skupnih ustvarjalnih trenutkih, ki jih lahko imenujemo ustvarjalni nadzor, se otroci učijo predvidevanja, postavljanja ciljev in vizije, ki jo oblikujejo s pomočjo staršev. Od otrok je smiselno zahtevati le tisto, kar je uresničljivo in v okviru njihovih zmognosti, vendar od tega ni odstopanja. Starši so odgovorni, da so močni. Otroci svoje starše opazujejo in jih tako nadzirajo. Ko otrok ponotranji šibke starše, ne čuti moči in je naravnan na šibkost. Nezmožen je dosegati zastavljene cilje.

Pri vzgoji je pomembno postavljanje meja. Pogosto se dogaja, da otroci vodijo družine. Starši pogosto ne razumejo razlik med osnovnimi potrebami in željami otrok. S svojo preveliko ljubeznijo jih ubijajo in onesposobijo za ljubezen. Otrokom ves čas zagotavljajo ugodje, jim ne dovolijo doživljati neugodje, ki bi jih naučilo živeti in reševati težave z lastno aktivnostjo. Bojijo se čustvenih izbruhov svojih otrok in tako pokažejo svojo šibkost. **Otroci ne morejo vladati družini. Starši morajo voditi otroke** in jim postavljati jasne meje. S tem dokazujejo, da so odgovorni, močni in stabilni v svojih prepričanjih in zahtevah. Tako preprečijo stopnjevanje čustvenih izbruhov, izsiljevanja otrok, ki preverjajo trdnost postavljenih meja.

Predavatelj je zatrdil, da je družba otrokom dala preveč pravic, s katerimi se staršem jemlje avtoriteta. Izpostavil je pravice, ki jih imajo starši:

- **Pravica do miru.** Po določeni uri je v hiši čas za počitek in mir. Otroci mir doživijo in osvojijo kot vrednoto.

- **Pravica, da so postreženi.** Otroci naj sodelujejo pri hišnih opravilih ali določene opravijo sami. S svojim lastnim delom pridobivajo izkušnje in veščine, da poskrbijo zase in za druge ter prispevajo k položaju v družini. Naučijo se delati in delo preraste v vrednoto.

- **Pravica do obnove partnerskega odnosa.** Otroci morajo doživeti, da se mati in oče pogovarjata, vzameta čas zase. Od staršev se uči zdravega partnerskega odnosa, ki ga bo pozneje sposoben tudi sam.

V zaključnem delu predavanja je predavatelj spregovoril o prepovedanih substancah in pasteh, ki vodijo v odvisnost. Izogniti se jim je mogoče z zdravimi medsebojnimi odnosi in redom, ki naj vlada v družini.

60 let gospoda Francija Bizjaka

Zapisa: Jelka Pakiž, foto: Lojze Mušič

Prodekan ribniške dekanije in župnik župnije Sodražica g. Franci Bizjak je v soboto, 7. februarja, praznoval svoj življenjski jubilej – 60 let. Farani sodraške župnije smo se zbrali pri sveti maši naslednji dan, 5. nedeljo med letom, da bi mu z udeležbo pri nedeljskem bogoslužju izkazali spoštovanje in zaupanje za njegovo delo in osebni jubilej.

Na začetku svete maše je župan g. Blaž Milavec v svojem voščilu med drugim orisal tudi njegovo življenjsko pot. G. Franci Bizjak je bil v duhovnika posvečen leta 1981 v stolnici v Ljubljani. Za župnika župnije sv. Marije Magdalene v Sodražici je prišel leta 1989, ko je umestitev v župnijo izvršil arhidiakon mons. Franc Vrhunc v nedeljo, 19. avgusta, leta 1989. Župnika Francija Bizjaka je za župnijo Sodražica predlagal škof Lenič, ki je menil, da

mora biti za Sodražico izbran „ta boljši“ duhovnik. Vsi, ki našega župnika poznajo malo bolje, vedo povedati, da je zelo dober človek, skromen, ponižen, dobrosrčen in zelo delaven. Veliko je postoril tudi na gospodarskem področju pri obnovi cerkva v župniji, obnovi župnišča in gradnji Župnijskega doma v Sodražici. Zato uživa splošno spoštovanje in ima v župniji pravo vlogo duhovnika in človeka. Po županovem nagovoru je izrekel voščilo za lep jubilej tudi župnikov brat v imenu vseh sorodnikov in mu zaželel veliko božjega blagoslova in Marijinega varstva.

Celotno bogoslužje je bilo obogateno z branjem besedil, pripravljenih v počastitev tega praznovanja. Tudi cerkveni pevski zbor je s prepevanjem posebej izbranih pesmi polepšal bogoslužje. G. župnik se je ob zaključku vidno ganjen zahvalil

vsem sodelujočim z besedami, da je bila sv. maša pripravljena kot za kakšno veliko slovesnost. Tudi za vse nas je bila to velika in lepa slovesnost, zato smo se g. Franciju na koncu zahvalili za njegovih 25 let posvečenega življenja med nami z željo, da mu dobri Bog podeli zdravje, ljubezen svojega srca za pogum, moč, modrost in duhovno življenje ter da bi nas tako sveto in z lepim zgledom še mnogo let vodil po poti pravega krščanskega življenja. Bog Vas živi še na mnoga leta! – to Vam želimo vaši farani.

Na OŠ Sodražica že devetič podelili šolske Prešernove nagrade

Piše: Majda Kovačič Cimperman, ravnateljica; foto: Angelca Pucelj

Na osnovni šoli dr. Ivana Prijatelja Sodražica smo se v ponedeljek, 9. februarja, poklonili kulturnim ustvarjalcem in pripravili bogato kulturno prireditev ob Prešernovem dnevu. Rdeča nit letošnje prireditve je bila ljubezen in misel KO GOVORIMO RESNICO SKOZI UMETNOST, DELIMO Z DRUGIMI OBČUTEK LJUBEZNI.

Kulturni program tokratne prireditve so sooblikovali recitatorji pod vodstvom Brigite Košmrlj in Tadeje Topolnik, člani mladinskega pevskega zbora pod vodstvom zborovodkinje Mojce Kramar Gorinšek, člani gledališkega krožka pod mentorskim vodstvom Tadeje Topolnik in učenci GŠ Ribnica pod vodstvom D. Eyweja, T. Perigoj in Elene Metelko. Prireditve so obogatili tudi profesorice šole v vlogi recitatork Prešernove in Pavčkove poezije. Tokratni izziv so sprejele Aleksandra Marijanović, Tadeja Topolnik in Ana Porenta, slednja je predstavila avtorsko pesem z naslovom Kamni. Koordinatorici tokratne prireditve, ki sta poskrbeli za celotno podobo dogodka, v katerem so si sledile recitacijske, pevske, glasbene ter igralske točke, sta bili Brigita Košmrlj in Mateja Gornik. Slavnostno prireditev je obogatil tudi Tamburaški orkester Sodražica s štirimi slovenskimi skladbami in jo slovesno zaključil.

Na prireditvi smo že devetič podelili ŠOLSKE PREŠERNOVE NAGRADE. S tem smo se zahvalili in oddolžili učenkam in učencem devetega razreda za njihov prispevek in sodelovanje na šolskih in občinskih kulturnih prireditvah v času osnovnošolskega izobraževanja.

S svojo ustvarjalnostjo so pustili poseben kulturni pečat šoli in kraju. Priznanje šole in knjižno darilo je skromen znak zahvale za sodelovanje v vseh letih šolanja.

Šolsko kulturno dogajanje vsako leto spremlja tudi razstava v avli šole, ki je zaključek projekta, ki teče v prvi polovici vsakega šolskega leta. Namen šolskih projektov je približati otrokom slovenstvo in kulturo nasploh, da jo bodo doživljali kot žlahtno in neprecenljivo vrednoto.

V šolskem letu 2014/2015 so učenci v okviru projekta SLOVENSKE PANJSKE KONČNICE likovno ustvarjali po predhodnem spoznavanju zgodb o nastanku PANJSKIH KONČNIC. V projektu so sodelovali

Nagrajenci tokratnega projekta so:
iz 6. razreda: Patricija Levstek in Ela Maxine Košir
iz 7. razreda: Lenča Debeljak, Daša Matelič in Miha Vetrih
iz 8. razreda: Ana Perovšek, Tanja Govže, Meta Petrič, Ida Levstek, Zoja Lovšin in Viktorija Pakiž
iz 9. razreda: Tina Pirc, Meta Marn, Lana Košir in Nuša Benčina

Želim, da bi vsi znali ceniti slovensko kulturno izročilo in prave slovenske vrednote. Želim, da bi znali v vsaki umetnosti, pa naj bo ta besedna, gledališka, likovna ali glasbena občudovati vse, kar je lepo, dobro in plemenito. Tako bo kulturni praznik zagotovo dosegel svoj namen.

v prometu za starše matične in podružnične šole. Hvala tudi za sodelovanje in strokovno izpeljavo pouka s področja prometne vzgoje z učenci razredne stopnje matične in podružnične šole ter skrb za izvedbo in nazoren prikaz prometnih situacij v neposredni bližini šole in na šolski poti.

Ravnateljica OŠ dr. Ivan Prijatelj Sodražica
Majda Kovačič Cimperman, prof.

Zahvala

Osnovna šola dr. Ivan Prijatelj Sodražica se iskreno zahvaljuje Policijski postaji Ribnica in njenim predstavnikom, ki so nudili pomoč učencem in otrokom vrtca pri spremstvu na šolski poti ter skrbeli za prometno varnost vseh otrok v jutranjem in popoldanskem času v prvih mesecih pouka v šolskem letu 2014/2015.

Iskrena hvala tudi gospodu Toniju Vidmarju s Policijske postaje Ribnica za izpeljavo vseh predavanj s področja varnostnih navodil

Letošnje šolske Prešernove nagrade so prejeli: Nuša Benčina, Lana Košir, Nives Krajec, Jani Kožar, Nina Merhar, Maja Prijatelj, Tina Pirc, Hana Štupica, Marko Troha in Katarina Turk.

učenci od 6. do 9. razreda. Vsak razred je imel drugačen likovni problem: 6. razred: Črtne vrednote, 7. razred: Barvna harmonija, 8. razred: Količinski barvni kontrast, 9. razred: Monotipija (grafična tehnika).

Vse izdelke je ocenila komisija. Kriteriji za izbiro so bili vsebinska ustreznost upodobitve, izvirnost motiva, izvedba likovne tehnike ter uspešnost reševanja likovnega problema. Projekt se je zaključil s skupinsko razstavo izdelkov učencev od 6. do 9. razreda. Projekt sta vodili mentorici: učiteljica za likovno umetnost Alenka Ložar Borko in knjižničarka Jelka Dežman.

OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

Pripravila: Jelka Dežman; foto: Teja Tegelj

Slovenci 1990 in danes

Piše: Jelka Dežman, govor na proslavi

Zgodil se je 23. december leta 1990, ko so srca slovenskih ljudi zaplapolala v izjemni enotnosti glede plebiscitne odločitve o lastni in neodvisni državi.

Skoraj vsi smo začutili, da je prišel čas, ki je prinesel uresničitev sanj mnogih slovenskih rodov – LASTNA SLOVENSKA DRŽAVA.

26. decembra 1990 so bili razglašeni rezultati plebiscita, ki so prinesli nepopisno navdušenje, veselje in srečo ljudi. Zato je ta dan postal slovenski državni praznik. Pot do lastne države so oblikovali mnogi izjemni ljudje. Reformacija nam je prinesla človeka epohalnega pomena Primoža Trubarja, ki je svojim LUBIM SLOVENCEM podaril prve slovenske knjige in z njimi knjižni jezik ter jih s tem ustoličil kot narod. Pokazal nam je tudi moralne smernice življenja – saj na podlagi katekizma, kot je dejal, ZAMORE VSAKI ČLOVIK V NEBU PRITI.

V današnjem času pa velikokrat živimo ločeno drug od drugega. Naš svet je poln tekme, stresa, nekega stalnega prerivanja in marsikdo je odrinjen na stran in si ne more pomagati. Hudo je, da živimo v onesnaženem moralnem okolju, ker smo se navadili misliti eno, govoriti pa drugo. Ljubezen, prijateljstvo, sočutnost, ponižnost in odpuščanje so izgubili svojo globino in razsežnost.

O tem ne smemo molčati, prevzeti moramo odgovornost, da smo zaradi raznih predsodkov in slepote zanikali resnico ali pa je nismo hoteli videti in smo jo potlačili. Kako je to narobe, nam pove velikan med pisatelji, Ivan Cankar: Kar sem videl z očmi, s srcem in razumom, nisem zatajil in bi ne zatajil za same zlate nebeske zvezde ... Resnica je posoda vsega drugega: lepote, svobode, večnega življenja. Paradiž ni moj dom, pot je moj dom. Če bi resnice ne bilo v mojem srcu, bi umrlo to srce, v paradižu samem bi umrlo.

O Slovencih in o slovenskem značaju je mnogo dognal filozof, psiholog in teolog dr. Anton Trstenjak: Ko sem pisal o slovenskem človeku, sem si prizadeval, da bi odkril kakšno lastnost, ki bi bila slovenska posebnost. Odkril sem jo v besedi POŠTENOST. Z njo

povemo nekaj, česar v tem pomenu ne more izraziti noben drug narod v svojem jeziku. Za Slovenca je poštenjak človek, ki je brez graje.

Tudi danes hoče vsakdo od nas veljati za poštenega. Čeprav nekateri menijo, da poštenosti ni več, pa jaz vendarle vztrajam in zaupam vanjo, da je še živa med nami. S slovensko poštenostjo smo preživeli tisočletje in upajmo, da bo tudi v prihodnje naš narod ohranjala kot elito v družbi številčno večjih ljudstev.

Zato zaključimo s Trstenjakovim pozivom, ki ga je mnogokrat namenjal Slovencem: SKUP DRŽMO!

Voditelj proslave je povedal ...

Razmišlja: Marko Troha, 9. a

Skupaj z Meto Marn sva vodila prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti Slovenije. Zame je bila to povsem nova izkušnja, saj nisem še nikoli prej vodil proslave.

Kljub enotedenskim pripravam, kjer sva se naučila poudarkov in tekočega ter glasnega branja, sem pred nastopom začutil tremo. Z odrom sem se že večkrat srečal, saj smo velikokrat uprizorili dramske igre in sem vaju nastopanja pred polno dvorano gledalcev. Kljub temu da nisem bil še nikoli v vlogi voditelja, sem bil na odru zelo samozavesten, saj so me učiteljica in sošolci spodbujali.

Z ustreznimi napotki, ki sva jih z Meto pridobila na pripravah, sem zelo zadovoljen, saj so mi zelo pomagali. Dobro se je bilo seznaniti s pravimi poudarki na besedah, pravočasnimi spremembami v glasu pri upoštevanju ločil in dovolj dolgimi premori med posameznimi odstavki.

Bili smo na trnih, ker se je dokončen spored nastopajočih izoblikoval šele dan pred prireditvijo, a potem je vse potekalo po vrstnem redu, brez kakršnihkoli zapletov, zato sem zelo zadovoljen z izvedbo.

DOMOVINA – TEBI POSVEČAMO TE VERZE

Odlomka sta iz knjige Igorja Pirkoviča

Domovina so rame očeta in mame.
Je gnezdece pravo, je streha nad glavo.
Je pesem, ki z rimo spomine poboža.
Je iskra, ki vname se zate in zame.

Domovina je lepa, jaz jo obožujem.
Zakaj bi hodil v tuje kraje,
če najdem svoj zaklad doma?
Vse kar želim si, to mi daje, daje mi Slovenija.

Učenci POŠ Sveti Gregor na novem drsališču v Ljubljani

Zbrala in fotografirala: Ana Porenta

Maja Levstek, 4. f } V ponedeljek, 15. decembra 2014, smo imeli drsanje na novem drsališču na Trgu republike v Ljubljani. Bili smo prva skupina, ki je stopila na novo ledeno ploščo. Ko smo prišli tja, smo najprej pojedli malico. Učitelj drsanja Igor nam je razdelil drsalke. Ogrelimo se z učiteljico drsanja Ano. In bili smo pripravljeni. Šli smo na led. Več kot eno uro smo drsali. Potem smo se odpočili in popili čaj. Nato smo šli spet drsat, igrali smo se različne igre. Ampak ker zabavno hitro mine, smo morali končati. Vrnili smo drsalke in z avtobusom odšli v šolo.

Veronika Košmrlj, 1. f } Na drsanju se mi je najprej zdelo lahko, ko pa sem prišla na led, se mi je zdelo težko. Velikokrat sem padla. Mislim, da se moraš najprej naučiti rolati. Zelo težko je drsati, jaz sem se na tem izletu nekaj že naučila. Upam, da bomo šli na drsališče še z mamico in očijem.

Julija Perovšek, 1. f } Na drsanju je bilo lušno, malo že znam rolati, tako da nisem preveč padala. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo drsali z ene na drugo stran velikega drsališča.

Timotej Levstek, 1. f } Vedel sem, da bo težje kot na rolerjih, ker led bolj drsi. Naučil sem se, kako se brezna na ledu.

Lovro Kljun, 4. f } Drsanje je zelo podobno rolanju. Bolj mi je všeč rolanje, ker se lahko rolaš po več različnih površinah. Prvič sem drsal in mi je bilo zelo všeč, ker nisem velikokrat padel. Všeč mi je bila igra Morski pes gre na lov, ribice pa domov. Če se bo le dalo, bom šel še kdaj drsat.

Jerca Piršič, 2. f } Najbolj mi je bila všeč igra Semaforji. Modra luč pomeni hip hip hura, rdeča pomeni stop, pri zeleni greš naprej, pri rumeni počepneš. Naučila sem se tudi, kako voziš limonco in borovničke in pomaranče na drsalkah.

Iza Levstek, 3. f } Ob prihodu smo si izposodili drsalke, učitelji drsanja so povedali nekaj pravil drsanja na ledu. Drsali smo nekaj krogov. Spreminjali smo se v različne živali: race, medvede ... Nato smo vijugali po ledu in se učili različnih načinov drsanja. Potem smo šli na topel čaj.

Miklavževanje pri Svetem Gregorju

Pripravila: Ana Porenta

V petek, 5. 12. 2014, smo se pod večer zbrali v dvorani. Na prireditvi smo prisluhnili zgodbi o Zajčku in zvezdici (prirejeni po besedilu Jane Milčinski), ki so jo na odru uprizorili šolarji POŠ Sveti Gregor. Zvezdica se v spremstvu sestric poda na Zemljo, da bi na Miklavžev večer obiskala svojega zajčka ... Nastopili so prav vsi učenci in učenci, saj so poleg igralcev - zvezdic, zajčka in botra Meseca, nastopali kot orkester Orffovih glasbil, ki je v živo izvajal glasbo med predstavo. Tudi melodijo za pesem so si izmislili večji šolarji sami. Polna dvorana obiskovalcev je zadovoljno zaploskala izvajalcem, ki so po predstavi pospremili Miklavža na oder s pesmijo.

Miklavž je v družbi angelov prinesel

koš daril. Obsijan z lučmi in obkrožen z otroki je bil posebej veličasten. Za njim pa so seveda prišli tudi parkeljni, ki se jih najmlajši obiskovalci še posebej bojijo, saj nosijo verige in burkle, s

katerimi ropotajo in rožljajo. K sreči jih je Miklavž posvaril, naj bodo pridni, da bo lahko razdelil darove. Poklepetal je z vsakim od otrok ter jim obljubil, da jih bo obiskal tudi doma. To se je tudi zgodilo.

Že drugo leto so večer z obujanjem običaja miklavževanja s skupnimi močmi pripravili Gasilsko društvo Sveti Gregor in POŠ Sveti Gregor in razveselili družine v Slemenih.

Iskreči december v vrtcu

Piše: Meta Hribar; foto: Katarina Žagar

December je čas praznovanj, veselja, dobrih želja, velikih in majhnih pričakovanj, toplih objemov in velikih otroških oči, ki čakajo ... To je čas razvajanja z drobnimi radostmi, ki polepšajo dan, pobožajo dušo in ogrejejo srce.

Praznično vzdušje v vrtcu smo pričarali že na začetku decembra. Vse igralnice in hodnike smo odeli v bleščice in zimske motive. Smrečice smo okrasili z okraski, ki so jih izdelali sami in dodali lučke, ki so še posebej žarele v jutranjem mraku. Na stenah so viseli otroški izdelki in ob vstopu v našo hišo se je zdelo, kot bi vstopil v drug svet.

V pričakovanju prvega dobrega moža smo se pogovarjali o darilih. Nismo pozabili na tista, ki jih ne moremo prijeto, z njimi pa ljudem lahko pričaramo občutek, da niso pozabljeni. Darilo je namreč tudi drobno dejanje pozornosti in pomoči tistemu, ki jo potrebujemo.

Dobro voljo smo si v igralnicah pričarali na različne načine. Ustvarjali smo z barvami, bleščicami, oblikovali slano testo in izdelovali adventne venčke, pekli

so nam v mali šolski telovadnici pokazali učenci, ki obiskujejo plesno šolo Bolero. Z učiteljem plesne šole Polka smo plesali prav vsi otroci vrtca, tudi tisti najmlajši. Veselo in zabavno je bilo vse dopoldne. Prav vse skupine vrtca je obiskala knjižničarka ga. Anica Mohar in nas popeljala v svet pravljic. Otroci POŠ Sveti Gregor so nam uprizorili igrico Zvezdica in zajček. Strokovne delavke vrtca so za otroke pripravile predstavo Dobri snežak. V nas se je prebudila želja po snegu, pravi zimi in veselju, ki ga prinašajo izdelovanje snežaka, kepanje, sankanje. Vsebina predstave je starejše otroke spodbudila k razmišljanju, koliko dobrega nosimo v

sebi in kako to dobro delimo okrog sebe. Podobno sporočilo je imela predstava Praznična lučka, zunanega izvajalca ob prihodu dedka Mraza, ki je najprej preveril, če smo bili v preteklem letu pridni. Vsakemu otroku je dal majhno darilce, v naših igralnicah pa pustil kopico igračk, ki spodbujajo domišljijo in ustvarjalnost.

Zelo smo uživali ob nastopu učencev glasbene šole in spoznavali različne instrumente, na katere spretno igrajo njihovi prsti. V zadnjem tednu decembra smo si v največji igralnici vrtca uredili kino.

kolačke, izdelovali voščilnice, poslušali praznično glasbo ob prižganih svečkah, rajali in plesali. Zahtevnejše plesne korake

Miklavž na obisku

Piše: Katarina Kožar; foto: Jože Kožar

V soboto, 6. 12. 2014, je v Sodalžici potekalo obdarovanje otrok. Pred obdarovanjem smo si ogledali dramsko igro z naslovom Grozd ter zmolili, da bi Miklavž varno prispel v naše kraje. Naša želja v molitvi se je uresničila. Dobri mož je varno prispel in obdaril malo manj kot 200 otrok. Veseli se že naslednjega snidenja z vami naslednje leto in si želi, da bi še naprej delali dobra dela in bili prijazni ter spoštljivi eden do drugega.

Vsi otroci so dobili vstopnice za ogled filma Jelenček Niko. V kinu niso smele manjkati kokice in napitek. Zadnji dan pred prazniki smo mize okrasili s prazničnimi aranžmaji in uživali v medsebojnem druženju ob prazničnem kosilu. Nazdravili smo si z otroškim šampanjcem in si zaželeli vse dobro v letu, ki prihaja.

Za dobre želje ni nikoli prepozno. Z začetim letom prihajajo nove priložnosti za nove ideje, nove uspehe, za novo srečo. Vsem želimo, da bodo vaše odločitve modre, ideje ustvarjalne, uspeh zagotovljen in sreča brezmejna.

*Obogatimo svoje življenje.
Ne s stvarmi, ki imajo vrednost,
ampak s stvarmi, ki imajo vrednote.
(Rudi Kerševan)*

Zahvala

Osnovna šola dr. Ivan Prijatelj Sodalžica se iskreno zahvaljuje Policijski postaji Ribnica in policistoma Toniju Vidmarju in Sašu Janjiču za izpeljavo štirih predavanj s področja varnosti pri ravnanju s pirotehniko in eksplozivnimi telesi, ki sta jih izvedla na naši šoli v torek, 2. 12. 2014.

Strokovno izpeljano predavanje, ki je bilo podkrepjeno s posnetki primerov iz prakse, je zagotovo najboljši način ozaveščanja mladih pred neželenimi posledicami.

Želimo vam veliko uspehov pri vašem delu.

Ravnateljica OŠ Sodalžica
Majda Kovačič Cimperman

Nataša Đurič: Zapečenega kruha se največ pojé

Pripravila: Nina Pirc Vovčko, foto: Nataša Đurič

Ni nam treba na drug konec sveta, da bi spoznali zanimive ljudi. Tu so, med nami, le odpreti je treba oči in srce, da jih opazimo. Nekateri programirajo robote, drugi ustvarjajo z lesom, Nataša pa je tista, ki ima rada kruh. Z njim raziskuje in preizkuša nove možnosti, ustvarja in prihaja do vedno novih spoznanj, iz katerih lahko raste.

Prvi okusen in tudi zdrav rezultat te ljubezni je Natašin mojstrski kruh, pripravljen z drožmi oz. *starterjem*, kot ga je poimenovala, kmalu za njim verjetno pride na vrsto njen internetni blog, ki ga je poimenovala *Zapečenega kruha se največ pojé*. Na njem so v harmonično celoto povezane življenjske modrosti, duhoviti zapisi z izbranim besediščem, sodobni recepti in fotografije kruhov in kruhkov, ki kar kličejo k peki. Da je njeno ustvarjanje prava mojstrovina, potrjuje nagrada za najboljši slovenski kulinarčni blog 2014, ki jo je Nataša prejela konec lanskega novembra.

Kako se je vse skupaj začelo? Nataša pove, da je leta 2011 opustila kvas, ker je njenemu telesu naredil vse prej kot dobro – povzročal je napihjenost, razdraženost, vetrove. Ker ima kruh izredno rada, je iskala način, kako ga pripraviti brez kvasa ob pogoju, da bi še vedno izgledal kot kruh, s hrustljivo skorjico in mehko sredico. »Poskusila sem s sodo bikarbono,« pripoveduje, »pa mi ni bil všeč okus, zato sem iskala dalje. Naposled sem našla kruh z drožmi in tako se je pričelo

eksperimentiranje, ki traja še danes.« Proces peke z drožmi je po Natašinih besedah podoben kot pri pripravi kislega zelja, kisle repe ali jogurta – gre namreč za mlečnokislinsko fermentacijo.

Ko je Nataša raziskovala pripravo droži oz. kislega testa, je videla, da so bile le-te v slovenščini predstavljene bodisi v kontekstu preteklosti bodisi v kontekstu zapletenosti, časovne potratnosti in kislosti. Oboje je mit, trdi. »Mislim, da razlog tiči v ideji, da mora biti vse narejeno zdaj in takoj. V resnici je zelo preprosto, saj zmešamo samo moko in vodo in pustimo stati, da encimi, bakterije in kvasovke opravijo svoje delo, mi pa tačas opravljamo svojega,« pojasnjuje. Sama večino kruhov vzhaja čez noč v hladilniku ali ko je v službi. »Morda nam je uporaba droži tuja tudi zato, ker je to v resnici živa stvar, s katero se je potrebno povezati in zanjo skrbeti,« še doda.

Uporaba droži oz. mlečnokislinska fermentacija žit (testa) ima veliko pozitivnih učinkov: uravnava raven krvnega sladkorja, izboljša hranilne lastnosti moke, po zaužitju imamo v želodcu lažji občutek,

saj testo fermentira dlje časa, zaradi česar ga predhodno prebavijo že bakterije in kvasovke. Mlečna kislina, ki jo proizvajajo mlečnokislinske bakterije, ima po Natašinih besedah tudi pozitiven učinek na črevesje. Le kdo bi se torej branil takšnega kruha? Morda se bomo preizkusili tudi sami, morda se bomo v bodoče lahko udeležili kakšne Natašine pekovske delavnice ali prebrali kakšno njeno knjigo. Če bomo po svetu hodili z odprtimi očmi (in srcem), jo bomo gotovo še srečali.

STARTER* – KAKO GA PRIPRAVIMO

1. dan

V manjši posodici zmešamo 30 g polnozrnat ržene moke in 30 g vode. Pokrijemo s pokrovčkom in postavimo nekam na toplo za 24 ur (če je kuhinja hladna, lahko uporabimo malce segreto pečico).

2. dan

Po 24 urah preverimo, ali je *starter* oživel – če je aktiven, bomo ob strani opazili mehurčke, prav tako pa se lahko poveča volumen mešanice moke in vode. *Starter* je pripravljen za prvo osvežitev oz. hranjenje. Pomešamo ga z žličko, nato pa dodamo 20 g ržene moke in 20 g vode in pomešamo. Kozarec za 24 ur zopet postavimo na toplo. Priporočam, da že čez 3 ure pokukamo, kako raste, mehurčkov bo zdaj že veliko. Če raste prehitro, ga do naslednjega dne postavimo v hladilnik.

3. dan

Starter nahranimo tako, da v zmes vmešamo 15 g moke in 15 g vode. Ko *starter* naraste, ga lahko takoj uporabimo v kakšen receptu. Če ne bomo takoj pekli, ga postavimo v hladilnik, sicer se bo sesedel (mehurčki ogljikovega dioksida ne zdržijo teže) in postal razmeroma kisel (kot npr. mleko na sobni temperaturi). Tako pripravljen aktiven in živ *starter* lahko uporabimo tudi za pripravo *starterja* iz drugih vrst moke in tudi bolj tekočih *starterjev*.

*kislo testo oz. droži, v slovenščini še ni uveljavljenega enotnega izraza

Bi poskusili speči kruh z uporabo droži? Natašino ustvarjanje diši na naslovu: <https://zapecenkruh.wordpress.com/>. Vabljeni, da preizkusite njene recepte in eksperimentirate tudi sami.

Z NATAŠINEGA BLOGA

Hlebec. V glavni vlogi: enozrnica

Najraje hodim po tleh. Tam se zgodi vsa realnost. Tam je zadosti močnih korenin, da ostanem stabilna, in zadosti vej, da vanje ujame kakšne sanje.

Nedavno se je v veje zapletla vrečka enozrnice, našel jo je pravi mlin, jaz pa sem dobila žakeljček moke. Prava vrečka presenečenja.

Enozrnica, pri nas imenovana tudi pirica, Einkorn po nemško, sicer pa z latinskim imenom Triticum monococcum, predstavlja zelo starega starša danes dobro poznanih žit iz rodu Triticum sp. (pira, dvoznica, pšenica, durum pšenica, khorasan oz. kamut). Ime enozrnica zajame njeno značilno lastnost: na vsaki strani klasnega vretena naredi samo eno do dve zrna. Za primerjavo, žita moderne pridelave (donosnejša žita, kot

je pšenica), pridelajo vsaj štiri zrna. Podobno kot pira tudi enozrnica pred uporabo zahteva še dodaten korak obdelave – luščenje, s katerim ločimo zrno od zunanje luščine (plev).

Priznam, v enem kotu svojih misli sem pričakovala kakšno lastnost njenih sodobnjakov, a mi je enozrnica že kmalu pokazala, da naj raje sprejemem to, kar mi bo ponudila, opazujem in se učim.

V prid lažje prebavljivosti enozrnice v primerjavi z drugimi glutenskimi žiti pričata tudi struktura in vsebnost škroba. Enozrnica ima manj škroba, predvsem pa ima manj amilopektina (poleg amilaze sestavlja škrob), ki je odgovoren za hiter dvig sladkorja v krvi.

RAZPIS ZA VPIS OTROK V VRTEC PRI OŠ DR. IVAN PRIJATELJ SODRAŽICA za šolsko leto 2015/2016

Starše in zakonite zastopnike otrok obveščamo, da OŠ dr. Ivan Prijatelj Sodražica objavlja razpis za vpis predšolskih otrok v vrtec za šolsko leto 2015/2016 (vpis z dnem 1. 9. 2015).

Obrazci Vloga za vpis otroka v vrtec so na voljo v vrtcu, v tajništvu šole in na šolski ter vrtčevski spletni strani pod rubriko Dokumenti/Obrazci.

Izpolnjene obrazce za vpis oddajte v tajništvo šole v času razpisa od 2. 3. 2015 do 31. 3. 2015.

V primeru, da bo prijavi za sprejem otrok v vrtec z dnem 1. 9. 2015 več, kot je prostih mest v vrtcu, bo o sprejemu otrok odločala Komisija za sprejem otrok. Staršem, ki so vlogo za sprejem 1. 9. 2015 oddali pred razpisom, vloge ni potrebno pošiljati ponovno.

Starši bodo o sprejemu otroka v vrtec pisno obveščeni do konca meseca junija 2015.

Dodatne informacije lahko dobite osebno v tajništvu šole in v enoti vrtca ali na telefonski številki: 01 83 50 550 (tajništvo šole) in 01 83 50 565 (vrtec).

Ravnateljica: Majda Kovačič Cimperman, prof.

Društvo ZDRAV.si

vabi vse, ki si želite v pomladnih dneh prebuditi energijo v organih, poskrbeti za ravnovesje telesa, uma in duha.

Priključite se

ZAČETNEMU tečaju energijske vadbe »DOTIK ZDRAVJA«, ki bo vsak torek ob 9. uri v Sodražici in vsako sredo ob 19. uri v Ribnici.

NADALJEVALNI tečaj bo po starem urniku, vsak torek ob 8. uri za člane DU Sodražica.

Energijska vadba »dotik zdravja« je primerna za vse starostne skupine in povezuje kineziologijo s starodavno taoistično metodo zdravlja in dolgoživosti.

Za več informacij in prijavo pokličite na tel. 051 301 772 (Katarina Arko)

Toplo vabljeni!

20 Kresničkinih in 200 Don Boskovih let

Piše: Ljubica Košir, foto: arhiv Kresničke

V tedniku DRUŽINA sem na začetku letošnjega leta na prvi strani časopisa prebrala preprosto in poučno misel Berte Golob:

»Na začetku novega začetka je dobro biti športnega duha; pripravljen na vijugasti slalom vsakdanjosti. Treba se bo izmikati! Ne dolžnostim, ampak ukanam. Pasti so nastavljene, mreže razpete, puščice naperjene. Vse je odvisno od tega, kako smo preživeli minulo praznovanje: hrupno za užitek ali duhovno za prežitek.«

Vsi ljudje, v vseh časih, smo na vijugasti, strmi in včasih na zelo nevarni poti. V veliki meri je odvisno prav od nas, kako jo izpeljemo oz. katero pot izberemo.

Ker letos v salezijanski družini praznujemo 200-letnico rojstva sv. Janeza Boska, ki je bil rojen 16. avgusta 1815 v Italiji na gričih Becchijev, sina preprostih kmetov, velikega očeta, učitelja in prijatelja mladih, bi se podala na svetel zgled njegove življenjske poti, njegove svetosti.

Dvestoletnica Don Boskovega rojstva je jubilejno leto, leto milosti, ki ga želimo kot salezijanska družina živeti v drži hvaležnosti Gospodu, s ponižnostjo in veseljem, zavedajoč se, da je bil Gospod tisti, ki nas je blagoslovil s tem čudovitim duhovno-apostolskim gibanjem, ki ga je pod vodstvom Marije Pomočnice začel sv. Janez Bosko in mu danes rečemo »salezijanska družina«.

Je jubilejno leto za več kot trideset skupin, ki sestavljamo to veliko družino in za mnoge druge, ki se navdihujejo pri Don Bosku in njegovi karizmi, poslanstvu duhovnosti, ter upajo, da bodo kmalu postali del te družine.

Je jubilejno leto za salezijansko gibanje, ki se na različne načine sklicuje na Don Boska s svojimi pobudami, dejavnostmi, predlogi in na svoj način deli duhovnost in prizadevanje za dobro mladih, še posebej tistih najbolj nesrečnih, je zapisal naš vrhovni predstojnik Don Angel Fernandez Artime.

Del tega gibanja je tudi naš MC KRESNIČKA, ki se po zgledu tega svetnika tudi v Sodražici že dvajseto leto trudi storiti kaj dobrega v prid naših mladih. Naša dvajsetletnica in dvestoletnica rojstva sv. Janeza

Boska želi biti za vse nas, še zlasti za salezijanski svet, ne samo priložnost za praznovanje brez presežnega, ampak dragocena priložnost, ki nam je dana, da bi gledali v preteklost s hvaležnostjo, na sedanji trenutek z upanjem in da bi sanjali prihodnost poslanstva evangelizacije in vzgoje salezijanske družine s silo in novostjo evangelija, s pogumom in preroškim pogledom in da bi se pustili voditi Svetemu Duhu, ki nam bo vedno blizu v iskanju Boga.

Da se je pred dvesto leti začela res čudovita zgodba in veličastna pustolovščina, je v svoji poslanici ob začetku jubilejnega leta spregovoril tudi inšpektor g. Janez Potočnik.

Uresničevanje Don Boskovega preventivnega vzgojnega sistema, ki ves temelji na razumu, veri in ljubeznivosti, že dolga leta in vedno znova odpira nova

obzorja in daje novo upanje številnim ljudem po vsem svetu, zlasti mladim. Še vedno se sliši Don Boskova obljuba: »Ponujam vam kruh, delo in nebesa!« In besede te obljube se čudežno uresničujejo po vsem svetu. Pred 150 leti je v duhovni spodbudi mladim dejal: »Povsem se vam darujem: kar sem in kar imam. Za vas študiram, za vas delam, za vas živim, za vas sem pripravljen dati tudi življenje.«

ZA VAS ŽIVIM!

Te Don Boskove besede smo izbrali za vodilno misel v tem jubilejnem letu. Naj bodo za vse nas navdih in spodbuda:

Starši, učitelji, vzgojitelji, duhovniki ...

Imejte radi, kar imajo radi vaši mladi; prisluhnite jim takrat, ko vam želijo kaj povedati; zanimajte se za stvari, s katerimi se mladi ukvarjajo; bodite z njimi tudi zunaj okvirov obveznega; ne čakajte, da pridejo k vam, vi pojdite k njim; ne najedajte jim, z njimi delite

življenje; ne pridigajte jim o Bogu, ampak predvsem vi sami Bogu govorite o njih.

Stari starši, dedki in babice, strici in tete ...

Pomnožite svoje molitve in žrtve za to našo mladino; okrepite zgled svojega krščanskega življenja, da bodo ti mladi tudi v vas našli koga, na katerega se lahko oprejo na poti skozi razburkano mladost.

Predvsem pa, dragi mladi ...

Don Bosko gleda na vas z isto simpatijo in predanostjo srca kot na mlade svojega časa. On je še vedno vaš »oče, učitelj in prijatelj«, ki ne bo nehal pri Gospodu in nebeški Materi Mariji prositi za vas in ki bo še naprej z vami in za vas prek svojih duhovnih sinov in hčera.

Dragi prijatelji!

Jubilejno leto ob 20-letnici Kresničke in ob 200-letnici Don Boskovega rojstva nas vabi: odprimo se njegovi svetosti in njegovemu sporočilu vzgojne modrosti; podoba, priprošnje in živa navzočnost tega svetnika mladih, vzgojitelja, buditelja številnih duhovnih poklicev – je tudi za naš slovenski narod danes navdihujoča in še kako potrebna.

Samostojna Kresnička

Piše: Ernest Pirnat, koordinator v odhodu; foto: Mateja Košir

V preteklem obdobju je skupnost Kresnička delovala v okviru nacionalne organizacije Društvo mladinski ceh, v letošnjem jubilejnem letu pa so se animatorji in ostali člani kluba Kresnička odločili za samostojno pot. Tako je v soboto, 31. januarja, skupina 22 mladih ustanovila Mladinski klub Kresnička s sedežem v Sodražici.

Mladi so oblikovali vsebinsko bogat statut, na podlagi katerega bodo delovali razni projekti za otroke in mladino. Med člani bodo oblikovane tudi različne interesne skupine z namenom kvalitetno preživete prostega časa. Klub bodo formalno vodili Andrej Kos kot predsednik, Jasna Janež kot tajnik društva in Jan Knavs kot blagajnik. Mladim voditeljem želim sreče in poguma na novi poti! Prepričan sem, da se nam obeta obilo uspešnih projektov in zabavnih interesnih skupin.

Kresničkinih 20

Dvajset drobnih lučic bo letos v Kresnički zasvetilo, na čelu se vsaj dvajset potnih kapljic je razlilo, veliko sejalec je seme sejalo, Bog daj, da bi ga veliko hvaležnih rok tudi obralo.

Kot ptice se mladi iz gnezda v let podajo, čeprav nekateri še dobro leteti ne znajo, ko jim krila zrastejo, dobijo družbo in skupaj letajo.

Kot čebelice letajo s cveta na cvet, da spoznali bi, kje je še lepši svet, zvedavo sprašujejo »kje kaj dogaja«, da že na zemlji bilo bi več raja.

Kot rožice na polju bi radi zacveteli, vse ljudi na svetu bi radi objeli, a kaj, ko se večkrat znajdejo sami, in se predajajo različni omami.

Vsi mladi, ki so kdaj Kresničko obiskali, so slej ko prej spoznali, da vsem iskreno dobro želimo, da njihovo mlado srce radi razveselimo.

Naš Stvarnik je res ustvaril čudovit svet, a kaj ko ljudje na tem svetu ne znamo prav živeti, saj pohlep, sebičnost, laž in prevara, dušijo tudi lepoto slovenskega kraja.

Odprimo srce, prižgimo luč vere, sprejmimo Boga, ljubimo bližnjega.

Ljubica Košir

Novice iz Društva upokojencev Sodražica

Zbira in piše: Cvetka Vesel

ŠTEFANOVANJE

Piše: Milka Gornik

Zaključek leta je lepo preživeti v prijetni družbi. V DU Sodražica tradicijo druženja ob koncu leta ohranjamo že vrsto let. Tudi tokrat se je tista najbolj poskočna skupina upokojenk in upokojencev zbrala na štefanovanju v gostišču Makšar. Za dobro voljo je skrbel naš stalni muzikant Modic z igranjem in prepevanjem domačih viž. Tudi družabnih iger ni manjkalo. Gradili smo stolp s kozarci in s slamico prenašali bombone. Splačalo se je potruditi, kajti zmagovalca je čakala nagrada. Za vse, ki se niso počutili zdravi ali dobre volje, sta poskrbeli doktorica Arnika in medicinska sestra Matilda. Vsem bolnikom se je počutje hitro izboljšalo. Na obisk je prišel še Božiček, ki je vsem prinesel darila in nam zaželel zdravja in sreče v novem letu. Večer je tako minil v dobrem razpoloženju in se končal v prepričanju, da vsi potrebujemo druženja in zabave.

OBISK NAŠIH OBČANOV V DOMOVIH ZA STAREJŠE

Piše: Štefka Joras

Čas božično-novoletnih dni je čas pričakovanj, upanja, veselja in obdarovanj. Prav v teh dneh smo se prostovoljke

odpravile na obisk naših občank in občanov, ki zaradi različnih starostnih tegob bivajo v domovih za starejše. Obiskov so vedno veseli. Pravijo, da jih ni nikoli dovolj. Posebno tisti, ki jih je bolezen priklenila na posteljo in so tako vezani le na sobico, kjer bivajo skupaj še z enim ali dvema varovancema. V eni takih sob smo naredili pravi mali »žur«. To je bilo v Kočevju, kjer biva šest naših krajanek in krajanov. Najprej smo prebrali voščilnice, jim izročili skromna darilca, ki sta jih prispevala RK Ribnica in DU Sodražica, poklepetali o njihovem življenju v domu in jim prenesli novice iz domačega kraja. Ob koncu živahnega klepeta se je iz grla ene od varovank spontano izvila pesem, ostali smo poprijeli za njo in obrazi vseh so kar zažareli. Ob slovesu smo upale, da bo to pristrčno vzdušje trajalo vsaj še nekaj časa. V Ribnici biva sedem Šedržank in Šedržanov. Skoraj vse smo našle kar v avli doma, zbrane ob drevescu, ki so ga ribniške prostovoljke okrasile s kvačkanimi okraski. Zelo praznično, zelo izvirno.

Nekateri so v družbi pili kavico, drugi spet, od mize do mize, klepetali z drugimi varovanci. Tako smo večino voščil in darilc izročile kar tu. Povprašale smo jih po počutju in bile vesele njihovih pohval glede bivanja v domu. Zavedajo se, da so tu na varnem, a tudi želja, da bi šli, vsaj za kratek čas

domov, je prisotna. Ja, domače ognjišče! Pa četudi je za nekatere prazno, hladno in brez oskrbe. Kaj nismo v tem vsi enakih misli, enakih želja? Za tem smo obiskale še tiste, ki so priklenjeni na posteljo, jih obdarovale in poklepetale tudi z njimi.

Obisk v Loškem Potoku, kjer so trije in v Cerknici, kjer je ena varovanka, je opravila druga skupina prostovoljk. Občanoma, ki bivata v črnomeljskem domu, smo voščilnice poslali po pošti.

NAČRT DELA V PRVEM ČETRTLETJU 2015

- Nadaljuje se zimski tečaj ročnih del.
- Februarja bo v Izverju tekmovanje v veleslalomu v okviru Športnih iger upokojencev Dolenjske in Bele Krajine.
- 6. marca ob 18. uri bo v dvorani šole proslava ob mednarodnem dnevu žensk.
- Aprila se začne energijska vadba za harmonijo telesa in duha.

Vsi člani Društva upokojencev vabljeni na redni OBČNI ZBOR, ki bo v soboto, 21. 3. 2015, ob 16. uri v Gasilskem domu v Sodražici.

Obisk na Gori

Piše in fotografira: Cvetka Vesel

Društvo upokojencev Sodražica že vrsto let deluje v vseslovenskem projektu »Starejši za starejše – za večjo kvaliteto življenja doma«. Naših 13 prostovoljk je v letu 2014 opravilo več kot 600 obiskov pri starejših od 69 let, zato smo ponosni na naše delo.

Med najbolj aktivnimi in uspešnimi prostovoljkami sta Anica Rigler in Berta Kovačič. Obiskujeta starejše po vseh vaseh na Gori. Teh je nekaj čez 30, najstarejša bosta letos dopolnila 88 let. Prevladujejo ženske, predvsem vdove. Anica, ki je medicinska sestra, zna tudi zdravstveno svetovati. Velikokrat

koga odpelje tudi k zdravniku. Ob slovesu vedno doda: »Pokličite, če boste kaj potrebovali!«

Na lep sončen januarski dan sem se z Berto in Anico tudi jaz odpeljala na Goro. Pokrajina, pokrita s snegom, je žarela v

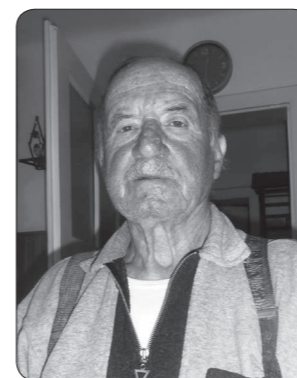
tisočih kristalčkih, pred nami se je dvigovala cerkev, okoli pa so bile vidne strehe hiš, iz katerih se je kadilo. V ozadju se je odpiral čudovit pogled daleč do Alp. Lahko samo obstaneš in občuduješ ta raj na zemlji. Ni čudno, da so Gorniki tako navezani na svoj domači kraj.

Čudovita pokrajina pa ni edina stvar, ki me je navdušila. Presenetili so me predvsem ljudje, ki smo jih obiskali. Toliko življenjske moči, volje in gostoljubnosti zlepa nikjer ne najdeš. Vrnila sem se polna energije in optimizma.

Vsak človek ima svojo življenjsko zgodbo, toda ženske na Gori, ki smo jih obiskale, imajo mnoge skupne življenjske usode. Vse življenje so delale na kmetiji in vzgajale otroke v poštene,

delavne in verne ljudi. Skrbele so za ostarele starše in se spopadale z obilico drugega težkega dela. Niso se zlomile pod težo bremen, težko življenje jih je okrepilo, telesno in duševno. Tudi potem, ko so ovdovele. Še vedno so močne osebe z veliko mero vedrine in upanja. Nekatere nadlegujejo različne bolezni. Bolečine in skrb za zdravje načenja njihovo voljo in vedrino. Uspe jim preživeti z res skromno pokojnino. Njihov govor je goriško pojoč, domač, besede blagodejne in pomirjajoče. Razveselile so se našega obiska in ob odhodu vabile, naj kmalu spet pridemo.

V Janežih smo Ivano Lavrič dobili v klepetu z Julko Bačnik iz Petrincev. Pogosto si delata družbo pri Ivani, ki sicer težje hodi, saj ima za sabo že štiri operacije. Še vedno pa vsak delovnik kuha zase in za sinovo družino. V kuhinji je prijetno dišalo po kislem zelju in tudi me smo bile povabljeni na kosilo. Pa še domačo klobaso nam je obljubila. Tudi Julka nas je povabila na kosilo, »le domače klobase nimam, imam pa kupljene«, se je še pošalila. Ivana si krajša čas s pletenjem, na mizi so bile že narejene rokavice, v delu pa ima še nogavice. Julka tega ne zmore, poškovala si je roko. Utrpela je hud padec po bregu navzdol. »Sveta Magdalena me je čuvala, drugače bi se ubila,« pravi. Gre pa skoraj vsak dan k maši.

Še bi klepetale, a smo morale naprej, ker bi rade opravile čim več obiskov. Po ozki in še poledeneli cesti smo se čez gozdček odpeljale na Betonovo. Sredi travnate pokrajine je gruča lepih urejenih hiš, stalna prebivalca pa le dva: mati in sin. V Kračalih smo obiskale Anico Čampa, nato pa še Pavlo Lavrič v Kržetih. Pavla živi s sinom. Imata lepo urejeno hišo. Posedli smo se v zimski vrt, za šipami nas je prijetno grela zimsko sonce. Pri Pavli je bil na obisku njen brat Vinko in čas je minil v pogovoru o preteklosti. Pavla je obujala spomine iz svojega življenja; od napornega dela na kmetiji, pa kako je skrbel najprej za bolne starše, potem za obolelega moža, veliko je bilo dela tudi z obnavljanjem in dograjevanjem hiše. Spominjala se je tudi bolj veselih in prijetnih dogodkov, povezanih z otroki in vnuki. Zdaj je bolna, a kljub temu je še vedno aktivna tako pri gospodinjstvih opravilih kot zunaj na njivi in vrtu. Delo ji pomaga pozabiti na bolečine. Problem je, kako priti do zdravnika. Zboliš lahko samo v sredo, ko dela zdravnica popoldne in je sin doma, da jo lahko pelje. V času dopustov pa je najti zdravnika pravi podvig.

Čeprav smo krepko presegle čas, ki smo ga planirale za naše obiske, smo vendarle nameravale obiskati še kakšnega moškega predstavnika Gore. Tako smo se ustavile pri zakoncih Mariji in Antonu Šilc. Bila sta zanimiva sogovornika, predvsem Tone, kajti žena Mima, kakor jo kličejo, si je dala opraviti s tem, kaj nam bo prinesla na mizo. Najbolj sta zadovoljna, ker sta v dolgem skupnem življenju uspela ohraniti medsebojno razumevanje, ljubezen in slogo. Tone je bil v službi v trgovini v Ribnici. Domača dela

so bila na ramah žene. Najhujše je bilo takrat, ko je imel deljen delovni čas. Med opoldanskim premorom je štopal domov na Goro, vendar je moral takoj nazaj. Za vsa ta dolga leta službe dobi majhno pokojnino. Če od tega odštejemo še dopolnilno zdravstveno zavarovanje za dva, jima ostane vsota, s katero morata oba preživeti cel mesec ... Državna pokojnina za ženo je bila ukinjena. Mima ima veliko zdravstvenih težav, tudi zdravljenje stane. Tone se pošali: » Samo takrat je ne boli, ko peče pecivo.« Še vedno speče odlične flancate in druge dobrote, včasih je pekla tudi za porodnice. Tone veliko hodi, vsak dan prehodi vsaj štiri kilometre in se dobro počuti. Pravi, da bo živel še dolgo, da bo dočakal še veliko pravnukov. Sedaj jih ima pet.

To so zgodbe malih ljudi, njihove sledi počasi briše čas, vendar kar je storjeno, ostane. To so preprosti ljudje, iskreni in modri, ki niso sledili svojim željam, pač pa dolžnostim, po pameti in božji volji. Želim, da bi imeli pred sabo še veliko prijetnih dogodkov.

Božični koncert Sodraških tamburašev

Piše: Jože Košmrlj

Navadili smo se nanj. Kar težko si predstavljamo božični dan brez večernega koncerta Tamburaškega orkestra iz Sodražice. Letošnji je bil že enajsti in niti sami tamburaši si pred leti niso mislili, da ga bodo ljudje tako dobro sprejeli. Športna dvorana v Sodražici je bila ponovno polna, v njej se je gnetlo okrog tisoč ljudi. In slišali so lahko skoraj dve uri dobre tamburaške glasbe; kot vsako leto so se tamburaši prav za božični koncert naučili nekaj novih pesmi in jih tudi premierno zaigrali (Pepelka, Malo, malo še, Zora bila ...), ob seveda standardnih, ki skorajda ne smejo manjkati na nobenem koncertu (Kondor, Lunca, Moja Sodražica, Sviče zora, Cvetje v jeseni ...).

Božični koncert v vseh teh letih ni več samo koncert, ampak je postal dogodek. Pri tem dogodku je seveda še vedno ključen tamburaški del, standardno kakovosten, a večeru svoj čar dodajo tudi druge stvari. Denimo gost večera – letos je bil to mladi sodraški blues band Epicenter, ki je presekal tamburaške melodije z glasbo z druge strani luže in navdušil. Malo manj je navdušil Vlado Pilja, ki mu je nekoliko težav delalo besedilo skladbe Ruža crvena, je pa že s samo svojo pojavo dodal svoj delež. In ne nazadnje dogodku da čar in težo tudi druženje ob koncu, s kozarčkom tople pijače v eni in piškotom v drugi roki. Ob dobrih željah – da se vidimo na 12. božičnem koncertu sodraških tamburašev 2015.

V kuhinji s Šedržankami

Zapisa: Štefka Joras, foto: Tina Zgonc

Tokrat smo Šedržanke čas porabile za družino in prijatelje, preizkušale različne recepte za peciva, navezovale stike z drugimi podobnimi skupinami in priskočile na pomoč pri nekaterih prazničnih prireditvah. Na začetku januarja smo se zbrale za prav poseben dogodek. Štiri naše članice so praznovalе visoke jubileje. Poleg zdravice in voščil za lepo prihodnost so se na mizi zvrstile dobrote v obliki peciva in različnih solat. Zato vam tokrat predstavljamo recept za najbolj hvaljeno pecivo in preprosto solato, ki za pripravo vzame le malo časa.

Nasvet:
Če pecivo ostaja,
ga zamrznemo in
uporabimo ob drugi
priložnosti.

ČRNO-BELO (BISKVITNE KOCKE)

Recept je prispevala Katarina Žagar

Potrebujemo:

TESTO

6 jajc

1,5 dl vode

6 žlic olja

1 vanilin sladkor

25 dag sladkorja

37 dag moke

1 pecilni prašek

KREMA

4 dag moke

5 dag sladkorja

1 rumenjaki

2,5 dl mleka

1 vanilin sladkor

DODATEK H KREMI

20 dag sladkorja

25 dag masla

10 dag čokolade v prahu

PRELIV

10 dag jedilne čokolade

malo masla

Priprava:

- Sestavine za testo po vrstnem redu zmešamo, zlijemo v pekač, obložen s peki papirjem in pečemo 25 minut na 180 OC. Hladen biskvit razrežemo na kockice 2 cm x 2 cm.
- Kremo pripravimo tako, da zmešamo sladkor, moko, rumenjaki in nekaj žlic mleka. To vkuhamo v preostalo mleko, ki smo ga prej zavreli. Ohladimo. Nato stepemo sladkor in maslo, dodamo čokolado ter temu primešamo še kremo.
- V primerno skledo stresemo kocke biskvita, dodamo kremo in z rokami premešamo, da se spoji.
- V pekač približno 30 x 20 cm položimo peki papir, na to stresemo maso in jo dobro poravnamo. Ohlajamo 2 uri v hladilniku ali 30 minut v zamrzovalniku.
- Pripravimo preliv. Raztopimo malo masla in dodamo jedilno čokolado.
- Biskvit položimo na ravno podlago, ga razrežemo po dolgem na tri dele in razmaknemo med seboj. Prelijemo. Ko se čokolada ohladi, narežemo na tanke rezine.

ZELJNA SOLATA S KORENČKOM

Recept je prispevala Marija Levstek

Potrebujemo:

500 g zelja

3 velike rdeče korenčke

PRELIV:

250 g majoneze

1 žlica vinskega kisa

1 žlica gorčice

1 žlica seseklanega peteršilja

sol

Priprava:

- Zelje in korenček naribamo, ne preveč grobo.
- Iz sestavin naredimo preliv, ga primešamo narezani zelenjavi, solimo in popramo po okusu.

Žup'ca

Piše: Jasna Janež, foto: Ana Arko

Strast. Ples. Odlična muzika. Vse to so bile sestavine že 10. Glasbene mineštre v izvedbi Mladinskega kluba Sodražica.

Na odru so energijo izžarevali tako novi kot stari mački. Uživali so vsi – igralci, glasbeniki in gledalci. Slednje je šef plesne šole Srčni utrip Fabio povabil k miganju z boki v divjih ritmih. Cela dvorana je sodelovala, slišalo se je topotanje nog. Izmed vseh je šef izbral kandidate za avdicijo in Mineštra se je začela kuhati ... Glasbeniki so poskrbeli za premore z izvrstno muziko, ki je vsebinsko dopolnjevala dramsko igro.

Besedilo za igro napišejo kar igralci sami. Pri tem se zelo zabavajo, se družijo in ob tem ustvarjajo nekaj novega. Domači glasbeniki so vedno pripravljeni popestriti prireditev. Kaj mislite, da je prej: glasba ali tekst?

Preplet igre, petja in celo igranja na harmoniko se je zaključil z videoposnetkom o Glasbeni mineštri skozi njeno desetletje. Vsi nastopajoči so s priklonom vsrkali bučen aplavz.

Zagotovo se nam tudi naslednje leto obeta prava poslastica! Pa dober tek!

„Mislim, da je bila to zelo fajn izkušnja, ki bi jo zagotovo še kdaj ponovil. Zelo rad nastopam tako kot igralec kot instrumentalist in pevec. Tudi zasedba je zelo v redu in vsi se dobro razumemo ... Vaje so sicer naporne, vendar so zabavne.“

Urban Arko, igralec in inštrumentalist

„Pri prvih štirih Mineštrah sem sodelovala kot igralka in pevka, v zadnjih šestih letih pa je bila moja vloga predvsem ta, da sem koordinirala glasbenike in igralce ter oblikovala ideje ekipe v nek kolikor toliko smiselni paket. Vsa, ki je kdaj sodeloval pri prireditvi, ve, da naša Mineštra ni »instant župa«, vedno smo jo skuhalih z veliko vloženega truda in časovnega vložka. Po letošnji deseti Mineštri čutim zadovoljstvo in kanček ponosa, ker ima sodraška mladina svojo prireditev, ki je rasla in zrasla skupaj z nami. Najraje se spominjam tistih trenutkov, ko se je čutilo, da cela ekipa diha za prireditve. Lahko rečem, da teh ni bilo malo. Mislim, da je Mineštra po 10 letih še vedno v dobri kondiciji, novo energijo pa so ji gotovo dali vsi letošnji in lanski debitanti, ki so se na »mineštrarskem odru« odlično znašli.“

Mateja Košir, režiserka

„MKS-jevci so odlični kuharji... Mineštra je bila čudovitega okusa. Naj ohranijo ta recept, ker je odlični. Zapomnila si jo bom po začimbi, ki so jo dodali čisto na koncu – izvorni pesmici o Mineštri.“

Katarina Kožar, gledalka

**Si star med 15 in 30 let in ne veš,
kaj bi počel v prostem času?
Imaš vrsto različnih idej, pa ne veš, kje bi jih izpeljal?
Si želiš dobre družbe?**

Če si vsaj na eno vprašanje odgovoril pritrdilno,
spremljaj aktivnosti, ki se odvijajo v

MLADINSKEM KLUBU SODRAŽICA.

Od konca decembra imamo namreč nove klubske prostore pri Fragmatu v Sodražici, ki bi jih radi izkoristili za **raznovrstne dejavnosti in dogodke ter druženje mladih.**

Spremljaj dogodke in novice na naši FB strani ali nam piši na e-pošto (mladinski.klub@gmail.com).

Povabi prijatelje in se nam pridruži!

P. S.: Na začetku marca bo tudi OBČNI ZBOR in čas za včlanjevanje – biti član MKS je res zakon in prinese vrsto ugodnosti (subvencionirani boni za hrano, rekreacija, klubska majčka, dogodki v novih prostorih in DRUŽENJE – preveri! ;)).

Zahvala

Vse od požara, ki je 22. 12. 2014 zajel pritličje naše stanovanjske hiše, do danes, ko že postopoma sanirava stanje, ugotavljava, da bi naša družina brez nesebične in hitre pomoči srčnih posameznikov in društev lahko utrpela še dosti hujše posledice. Iz srca se želiva zahvaliti: PGD Sodražica in PGD Žimarice za res hitro intervencijo, sodelavcem iz POS PLASTIKA d.o.o. in FIPIS d.o.o., podjetju KOMUNALA RIBNICA d.o.o., mami Mariji, Kovačičevim, Mojci, Vanji, Tatjani in Tini, sosedom Mariji in Brigiti iz Sodražice ter Ani in Iztoku iz Žimaric, še posebej pa se zahvaljujemo sosedoma Heleni in Ludviku Klunu, ki je z ukrepi, tudi za ceno svojega zdravja, odločujoče poskrbel, da nam ni zgorelo stanovanje še pred prihodom gasilcev. Res je nekaj neprecenljivega, da v nesreči spoznaš, da nisi sam, zato še enkrat vsem ISKRENA HVALA.

Valerija in Edi Kovačič

Dogodivščine in uspehi plavalcev PK Inles Ribnica na MM Vračar Beograd 2014

Pripravila: Karmen Tomšič

V petek zjutraj smo se plavalci PK Inles Ribnica in spremljevalci odpravili novim dogodivščinam naproti, na plavalni miting v Beograd, ki se je dogajal 12. in 13. decembra 2014. Tudi tokrat so nas naši plavalci razveselili z medaljami in dobrimi uvrstitvami. Najbolj se je z rezultati izkazal Jan Arko s petimi medaljami. Osvojil je dve 1. mesti, in sicer na 200 m prosto in 50 m prosto, nadalje dve 2. mesti na 100 m prosto in 200 m mešano, sledi še 3. mesto za 200 m hrbtno. Medalje sta osvojila še Matej Dečman, in sicer 3. mesto za 200 m prosto, Nadja Padar pa 2. mesto za 100 m prsno in 3. mesto za 100 m mešano.

Naše deklice so osvojile tudi dve medalji v štafeti, in sicer 2. mesto za 4 x 50 m mešano so osvojile: Maša Lovšin, Nadja Padar, Ana Kastigar in Neža Poje. Druga medalja za štafeto 4 x 50 m prosto je bila bronasta v zasedbi Gaja Radivojevič, Ana Kastigar, Neža Poje in Nadja Padar. Za las sta medalji zgrešila Nana Poje, ki je dosegla 4. mesto za 100 m prsno, in Filip Čirovič, ki je dosegel 4. mesto za 50 m prosto. Na mitingu v Beogradu so plavali še: Miha Vetrih, Vid Lovšin, Liza Šega, Staša Arko, Ema Tomšič, Blaž Schonlieb, Maja Levstek, Julija Adamič in Lovro Benčina. Vsi so popravili svoje osebne rekorde in se odlično odrezali. Na mitingu je Matej Dečman praznoval rojstni dan, zato smo mu po večerji pripravili torto presenečenja. Kljub natrpanemu plavalnemu urniku smo si plavalci s spremljevalci zadnji dan ogledali slovito Kalamegdansko

trdnjavo s parkom, nekateri pa tudi Hišo cvetja in muzej na Dedinjah. Spremljevalci in starši smo imeli malo več časa kot plavalci, zato smo se med potopevanjem po

beograjskih ulicah lahko izpopolnjevali v branju cirilice in obujanju spominov na čas, ko je bil Beograd glavno mesto skupne Jugoslavije. Za primerjavo naj omenim, da Beograd s širšo okolico šteje okrog 2 milijona prebivalcev, kar je toliko, kot jih ima cela Slovenija. Prijaznost in velikodušnost Srbov je bilo čutiti na vsakem koraku. Vsi potniki smo v Beogradu preživeli krasen, malo nostalgичen in zmagovalni vikend, s katerim so nas razveselili naši odlični plavalci, na katere smo lahko vsako leto bolj ponosni.

IV. Memorial bratov Fajdiga – dopolnjena zahvala

V zadnji številki Suhorobarja je bil objavljen prispevek rokometne sekcije pri ŠD Sodražica o končanem veteranskem rokometnem turnirju IV. Memorial bratov Fajdiga. Ob tem smo se pozabili pisno zahvaliti Mesariji ARKO iz Sodražice ter gostilni Pri Lukatu iz Žimanic.

Za nenamerno napako se našim dolgoletnim donatorjem še enkrat opravičujemo.

Veterani nastopili na 11. veteranskem prvenstvu v veleslalomu

Pripravil: Borut Kozina

Enajstega državnega prvenstva veteranov vojne za Slovenijo v veleslalomu, ki se je odvijalo v okviru spominskega tekmovanja Partizanske smučine – Cerčno 45, ki je potekalo 31. 1. 2015 v Smučarskem centru Cerčno, so se poleg vojakov SV in policistov udeležili tudi veterani z Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Ribnica.

Naši člani so na tekmovanju nastopili v dveh starostnih skupinah. Tekmovanje so člani uspešno zaključili in zavzeli mesta v sredini nastopajočih. Na veleslalomu so tekmovali: Ludvik Kos, Albin Centa, Anton Perhaj, Ludvik Zalar in Jože Kebe. V mlajši skupini je bil naš najboljši Albin Centa, v starejši skupini pa Anton Perhaj. Po tekmovanju je sledilo druženje in preizkušanje še drugih prog na smučišču Smučarskega centra Cerčno. Po zaključku tekmovanja so člani ekipe sklenili, da se naslednje leto spet srečajo.

Novoštiftarski zborček prepeval na Bledu

Piše in fotografira: Jelka Pakiž

Otroci novoštiftarskega pevskega zborčka pod vodstvom br. Marijana so bili povabljeni, da v torek, 30. decembra, prepevajo pri maši, ki se je darovala na blejskem otoku zadnjič v letu 2014. Z avtobusom so se v sončnem zgodnjem popoldnevu odpeljali proti Gorenjski. Bili so navdušeni, da bodo prepevali na otoku, kamor so se odpeljali s čolnom, imenovanim pletna. Mnogi med njimi so bili prvič na otoku, kar je bilo zanje posebno doživetje. Še posebej so bili presenečeni, ko jih je na bregu jezera pričakala TV ekipa, ki je snemala ta dogodek in je bil naslednji dan tudi predvajan na televiziji. Z veseljem so odgovarjali na novinarjeva vprašanja in bili navdušeni, da se bodo videli na televiziji.

Malo s strahom, vendar z velikim zanimanjem so stopili v pletno, ki je počasi in tiho drsela po gladini jezera proti otoku. Iz čolna so stopili proti stopnicam, ki so se vzpenjale proti gotski cerkvi Marijinega vnebovzvetja. Kar 99 jih je bilo. Še danes velja običaj, da če se želi par poročiti v cerkvi na otoku, mora ženin najprej nesti nevesto po vseh 99 stopnicah. Župnik blejske župnije g.

Janez Ferkolj je zbral otroke pred sveto mašo v cerkvi okrog tako imenovanega zvončka želja. Povedal je, da se moramo ob koncu leta še posebej zahvaliti Bogu, čas starega leta pa izkoristimo tudi za želje. Zvonček želja ni namenjen samo željam posameznikov, ampak gre tudi za stičišče sveta. Vrv do tega zvončka je mesto, kjer si podajamo roke ljudje iz vseh koncev sveta in seveda tudi iz

domovine, zato bi ga lahko imenovali tudi zvonček miru. Otroci so lahko pozvonili na zvonček, vsak s svojo željo v srčku.

Prepevanje božičnih pesmic iz otroških grl je grelo vse, ki so na ta dan

prisostvovali sveti maši. Ob zaključku so zapeli še nekaj pesmic in tako obogatili bogoslužje. Verniki so se jim zahvalili z velikim aplavzom. Otroci so se zadovoljni in veselih src vrnil domov, novemu letu naproti v pričakovanju novih doživetij, med katerimi se že veselijo snemanja svoje zgoščenke.

Želimo jim še veliko prijetnih uric skupnega prepevanja.

AVTOR: RA-DOVEDNIK	ZGORNJI DEL OBUVALA	KRAJ PRI CERKNICI	OTO. MARINČEK	OTOŠKA SKUPINA V MELANEZIJU	KOPJE	ODKRITELJ KVARKOV		USTREŽLJIV UDVORLJIV CLOVEK	ŽENSKA, KI ODIRA	TEMNI DEL DNEVA	JANEZ EVANGELIST ...	MATERINA SESTRA, TETA	NEMUS-LIMANSKI PODLOZNIKI	KAR JE ZNESENO SKUPAJ
DOKTOR OROLOGIJE							NATEČAJ, STECAJ							
OVJAJČE							MADŽ. SAHIST ANDRAS OGRADA ZA SVINJE							
LOJZE KOLMAN			POČLOVE-CENJE MAJHNA DLAKA											
STGR. PEVEC EPOV				GOVORNIK Z NAGLASOM ORAČ							FR. PEVKA PATRICIA MAJHEN CLOVEK			
PRIKLOP VKLJUČITEV						LUPINA, OLUPEK PLIN								
	ANTON ROJEC IZBOČEN DEL KLOBUKA		DAVNA DRŽAVA OB TIGRISJU		NEKD. NOGO. PRIMOZ CASTILJIVA GOSPA									
ENOTA IZ DESETH DELOV								HLOD, RKELI AM. PEVEC JONES						
PIJANOST, NAPITOST									NIKOLAJ ČERNISEVSKI LOJZE ROZ-MAN					
FR. PSIHOLOG JACQUES							TEKOČA MASCOBA							
VEČJI. KOS POHISTVA							SL. EKON. MOJMIR							

Zapisuj.si

Sistem zapisovanja in CRM za:

- študente
- managerje
- učitelje
- tajnice
- novinarje
- gospodinje

Vse, česar nočete pozabiti!

Brezplačna namestitev:
www.Zapisuj.si

Dve lučki v eni zgodbi

Piše: Anica Mihelič

Pred slabim letom sem se odpravila na obisk svoje sosedke, gospe Marije, ki se je zaradi bolezni preselila v dom starejših v Ribnico. Ob prihodu v njeno sobo in spoznanju, da se zaradi bolezni ne bova mogli več pogovarjati kot doslej, sem se počutila nepotrebno in nelagodno. Na sosednji postelji je sedela gospa, ki me je le nemo gledala. Rekla ni nič. Ta ista zgodba v tej sobi se mi je dvakrat ponovila. Na poti domov so me prevevali čudni občutki, saj sem z dobrim namenom želela gospe Mariji popestriti dan in ji

nakloniti uro svojega časa. Obljubila sem si, da v dobri veri poskusim naslednjič.

Naslednjič sem v sobo vstopila prav potih in sosedka Marija je spala. Gospa na sosednji postelji mi je rekla, naj je ne budim, saj so jo pripeljali z zdravljenja z obsevanjem iz Ljubljane in je potrebna počitka. Bolezen jo je zelo izčrpavala, tako fizično kot umsko. Vprašala sem jo, ali bi se ona pogovarjala z menoj in je rekla, da rada. Med nama je stekel lep pogovor o tem, kje je doma. Povedala mi je, da so ji obe nogi amputirali, da je stara 94 let. Da nima svojih otrok. Razložila mi je, kako rada bere verske stvari. V njenih očeh sem opazila drobne iskricke, ki jim pravimo veselje, ko nekomu polepšaš dan. Tudi meni je bilo pri srcu toplo, saj sem imela občutek, da sem ji tisti dan prižgala lučko. Očarala me je njena spoštljivost do moje sosedke in njena hvaležnost zaradi mojega obiska. Povabila me je, naj še pridem.

Moja sosedka Marija je po dveh mesecih odšla v večnost. Kadar le morem, obiščem gospo Lojzko in hvaležna sem za njen pogovor, ki je poln hvaležnosti in spoštovanja. Vedno pogledam tudi na sosednjo posteljo, saj spomin na sosedovo mamo ni zbledel.

Nauk zame: Tudi od starejših se lahko marsikaj naučimo. Naučiti se bom morala tako lepo vikati oziroma onikati vse ljudi, zlasti starejše, kot zna gospa Lojzka.

RIBNIŠKI PASIJON

Športni center
RIBNICA
28. in 29. 3. ob 19. uri
Športna dvorana
VELIKE LAŠČE
6. 4. ob 19. uri
Vstopnine ni.
www.ribniskipasijon.si

Bil si trden kakor skala,
bil pokončen kakor hrast.
In prišel je dan usode,
ki je zrušil skalo,
ki je zlomil hrast.

Zahvala

ob izgubi dragega

LEOPOLDA LOVŠINA
(1928–2014)
iz Sodražice.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, za izrečeno sožalje, cvetje, sveče in svete maše. Hvala vsem, ki ste sodelovali pri lepo opravljenem obredu: g. župniku, gasilcem, pevcem, komunalnemu podjetju in vsem ostalim.

Žalujemo vsi njegovi

Nekje v tebi je bol bila,
a zamahnil si z roko,
češ, zmagal bom,
močnejši sem, pa vendar
ni bilo tako.

Zahvala

3. decembra smo se poslovili od našega dragega moža in očeta

ALOJZA LUŠINA
(1936–2014)
iz Malega Zapotoka 32.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom, gasilcem, vsem, ki ste se poklonili njegovemu spominu in nam bili v oporo.

Iskrena zahvala zdravstvenemu osebju iz Sodražice in Ribnice ter gospodu župniku.

Hvala vsem za izrečeno sožalje, darovane sveče ter svete maše. Hvala tudi vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo
Milka, Zdenka, Irena in Peter

Branje za vsak okus

Piše: Nežka Mohar Gačnik, bibliotekarka

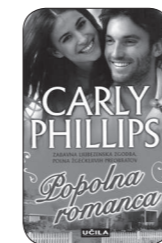
Na decembrski pravljicni urici je gostovala Mojca Sever, ki je predstavila otrokom pravljico z naslovom Vilibald, in sicer s posebno tehniko kamishibai. To je star japonski način pripovedovanja zgodb preko slike. Najmlajši so izdelovali novoletne smrečice iz papirja kot okraskov. Januarska pravljicna urica je minila v znamenju pravljice Pomladni zajček, ki so jo mali nadebudneži kasneje tudi likovno upodobili. Znova smo pobrskali med knjižnimi policami in za naše zveste bralce našli marsikaj zanimivega!

SARAH MACLEAN

V vrtincu skrivne ljubezni z lordom

Odkar so Nicholas St. Johna v priljubljeni damski reviji razglasili za "prvega londonskega plemiča, godnega za zakon", ga neusmiljeno zasledujejo vse ženske londonske visoke družbe, ki se hočejo poročiti. Ko se mu torej ponudi priložnost, da pobegne iz elegantnih družbenih krogov, jo vneto pogradi – in se znajde na poti najodločnejše in pogubno ljubke ženske, kar jih je kdaj srečal! Hčerka plemiškega ničvrednega lady Isabel Townsend ima preveč skrivnosti in premalo denarja. Čeprav je precej spretno poskrbela zase, zaradi nedavne očetove smrti nasede in potrebuje zunanjo pomoč, da ohrani dediščino mlajšega brata. Pregrešno postavni in nadvse godni lord Nicholas bi lahko postal rešitev, ki jo potrebuje. Toda dama mora biti oprezna in ne sme narediti ničesar nepremišljenega ali neumnega – na primer tega, da bi se noro in strastno zaljubila.

CARLY PHILLIPS | Popolna romanca

Pomočnica okrožnega tožilca Erin Marsden velja za majhnem mestecu Serendipity za pridno punčko. Je hčerka nekdanjega policijskega načelnika, ki nikoli v življenju ni skrenila s poti. Zadovoljna je s svojim tihim, umirjenim in predvidljivim življenjem oziroma tako vsaj misli – dokler se ne prikaže Cole Sanders. Po sedmih letih dela pod krinko se Cole vrne v rodno mestece, da bi pomagal ostarelemu očetu ter se spočil po nadvse zahtevni in čustveno naporni zadnji nalogi. Močno se trudi, da se ne bi zapletel s staro prijateljico Erin Marsden, saj je prepričan, da jo bo prizadel, ko bo moral znova oditi. A ne Erin ne Cole se ne moreta upreti močni telesni privlačnosti, ki se iskri med njima. Nato pa Erin prekriža pot morilec, zaradi česar Cole prevzame nadzor nad njenim življenjem. Kot telesni stražar je najboljši. Kot ljubimec še boljši. Toda na kocki je več kot le Erinina varnost.

LISA KLEYPAS | Odpelji me opolnoči

Spodobno dekle iz skromne družine spozna svetovljana in lomilca ženskih src. Ko družina Hathaway nepričakovano podeduje plemiški naslov, Amelia Hathaway spozna, da je skrb za tri mlajše sestre in nebrzdanega brata dosti lažja od življenja v visoki družbi. Še težje pa se upira privlačnosti, ki jo čuti do visokega, temnega in nevarno čednega Cama Rohana.

Sanjsko bogati Cam je naveličan nesmiselnih družbenih pravil in se želi vrniti k neomikanim ciganom. Ko ga prikupna Amelia prosi za pomoč, ji sprva namerava ponuditi samo prijateljstvo, vendar se nihče od njiju ne more upreti strastnemu poželenju. Toda – ali lahko nenavadni moški sprejme najstarejši običaj in jo zaprosi za roko?

J. A. REDMERSKI | Pesem kresnic

Kot otroka sta bila Bray in Elias nerazdružljiva prijatelja. Ko odrasteta in se Bray preseli, spoznata, da se je njuno nedolžno prijateljstvo razvilo v ljubezen. In ko se Bray končno vrne k Eliasu, se zaljubita. A nesrečna smrt mladega dekleta jima življenje čez noč postavi na glavo.

Po nepremišljenem pobegu s kraja nesreče z novimi radoživimi prijatelji preživljata divje in nepozabne noči, polne alkohola. Vendar pred težavami ne moreta bežati večno. Bray je bila vedno vihrava in svojeglava. Čeprav je Elias edina oseba, ki jo je kdaj razumela, mu ni nikoli razkrila svoje boleče preteklosti. Da bi jo rešil pred samo seboj, jo bo moral prepričati, da se predata in sprejmeta posledice svojih dejanj – četudi to pomeni, da jo bo mogoče izgubil.

FABIO GEDA | V morju so krokodili

Enajatolah Akbarij mora zaradi nevarnih vojnih razmer pri desetih letih zapustiti domovino. Iz nemirnega Afganistana ga mama odpelje v Pakistan in ga tam pusti z osnovnimi napotki za pošteno življenje. Čez Iran, Turčijo in Grčijo se Enajatolah po nevarnih ilegalnih poteh prebije v Italijo. V obljubljenem deželu prispe po petih letih neprestane negotovosti. Mnogi od njegovih tovarišev se sreče nimajo, njihovo hrepenenje po boljšem in varnejšem življenju se konča nekje na sredi ali pa tragično preminejo.

IVAN SIVEC | Franc Mihelič

S knjigo o izjemnem glasbeniku Francu Miheliču in njegovih sodelavcih je dopolnjena trilogija o treh velikanih slovenske domače glasbe: Avseniku, Slaku in Miheliču.

Glede na to, da sta avtor vseh melodij in priredb ter avtor večine besedil na Miheličevo glasbo rasla, se razvijala in prijateljvala tako glasbeno kot družinsko skoraj od samih začetkov naprej, ni presenetljivo, da je nastala najbolj iskrena, pristna in tudi najbolj obsežna knjiga, v kateri so objavljeni poleg spominov, celotnega ustvarjalnega pregleda, bogatega notnega in besedilnega gradiva tudi koristni napotki za mlade glasbenike. V knjigi boste tako našli izpoved Franca Miheliča; vse o Miheličevi družini, sorodnikih in drugih sodelavcih; izpovedi različnih strokovnjakov o Miheliču in njegovi glasbi; barvne naslovnice vseh nosilcev zvoka in slike; vse skladbe v slovenskem in nemškem jeziku; 14 skladb v notami in podpisanimi besedili; 32 Sivčevih besedil s fotografijami in 250 arhivskih fotografij. Vabljeni k branju!

S tem zaključujem letošnji prvi pregled nekaterih knjižnih novosti! Vljudno vabljeni v sodraško knjižnico! Lepo se imejte in na svidenje do prihodnjič!

NI TREBA, DA STE MOJSTER ZA VSE

Marsikaj lahko mi postorimo namesto vas:

- Košnjo trave, rezanje žive meje, žaganje vej.
- Asfaltiranje in manjša gradbena dela.
- Praznjenje greznice.

Pri nas lahko kupite tudi:

- plastični zabojnik za odpadke 120 in 240 l
- plastični kompostnik.

KOMUNALA RIBNICA

www.komunala-ribnica.si, T: 01 83 61 138, 031 758 717

DELAJTE ZA SEBE, KER SE SPOŠTUJETE,
IN ČAS BO DELOVAL ZA VAS.

JOGA je s celovitim pristopom najpopolnejši sistem vadbe za vsakega posameznika od 0-99 let. Sami se prepričajte o učinkih 90-minutne vadbe na zdravje in počutje vašega telesa, uma, spomina, čustev, duše, duha ... v uravnoteženo celoto.

Novi člani 35 % popusta. Prva vadba je brezplačna.

Informacije na

M: 041 397 789

ali 041 316 989;

www.jogaribnica.si;

www.bodyfacetraining.si

ali f: Darinka Suljevič

Društvo Joga v vsakdanjem življenju Ribnica,
Breg 40, 1310 Ribnica

Društvo je včlanjeno v Zvezo joga društev Slovenije, ki je postala polnopravna članica Olimpijskega komiteja Slovenije.

KONCERT

"Glasba je moj čarobni svet"

sobota,
7. 2. 2015
ob 19. uri

Športna dvorana
Sodražica

ansambel
Franca Miheliča

KONCERT JE
PRESTAVLJEN NA:

7. 3. 2015

predstavitev knjige
in nove CD plošče

45 let

Prodaja vstopnic:

Bencinski servisi Petrol, Pošta Slovenije, spletna stran www.eventim.si